

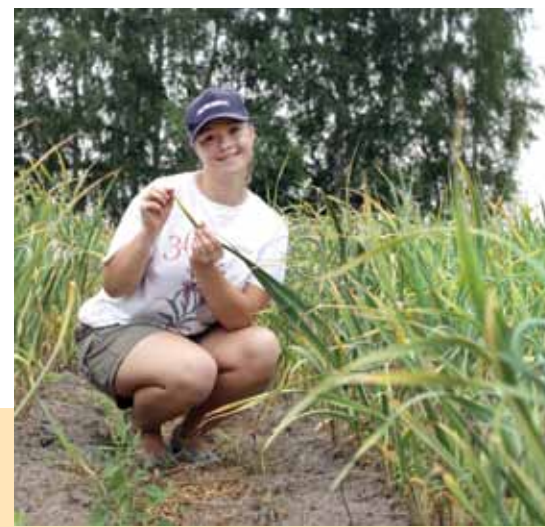
Rosens Iļijevs
Rendā
audzē
sparģeļus.

→ 6. lpp.

Kuldīdznieks Jānis Jansons noslēdz profesionāļa līgumu un volejbolu spēlēs Kiprā.

→ 12. lpp.

Skolēni nopelna pirmo algu, gūst darba pieredzi, pārbauda sevi un norūda raksturu.

→ 7. lpp.

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Kurzemnieks

Otrdiena, 2020. gada 7. jūlijs

Cena
0,80 eiro

Nr. 53
(11 584)

Skrundā mācās glābt slīkstošos

Vakar Skrundā Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) darbinieki pārbaudīja prasmes slīcēju glābšanā, izmantojot dažādus paņēmienus. „Statistika nav iepriecinoša,” komentē dienesta pārstāve Anete Strazdiņa.

Skrundas posteņa ugunsdzēsēji inscenē slīkstošā glābšanu, izmantojot Hanzas dēli.

„Latvijā no ūdenstilpnēm izcelti jau 65 bojāgājušie, Kurzemē – desmit. Kuldīgas novadā kopš 1. maija noslīkuši jau četri cilvēki. Bet ir tikai vasaras vidus. Pagājušajā gadā Kurzemē noslīka 24, gadu iepriekš – 21 cilvēks.”

Kuldīgas daļas inspektors Rio Roberts Gūtšmits norāda, ka glābšana visbiežāk notiek trīs veidos: bez inventāra, ar tā saukto Hanzas dēli vai ar laivu. „Visbiežāk izmantojam Hanzas dēli, jo tā pasargāts ir gan glābējs, gan glābjamais un var reaģēt daudz ātrāk. Laiva ir smaga, un dažkārt jāpatērē ilgs laiks, to nogādājot līdz ūdenim.” Skrundas posteņa komandiera vietnieks Dairis Samoška piebilst: „Bieži vien cilvēki ir pārgalvīgi un cenšas izrādīties, jo ir alkohola reibumā, bet pietrūkst spēka. Katrā ūdenstilpnē glābšana ir citādāka. Visvieglāk glābt tur, kur nav straumes.”

Skrundas ugunsdzēsējs Egils Uljanovs skaidro, ka slīkšanu ne vienmēr var viegli pamanīt. Ja cilvēks ūdenī uzvedas paniski, kustības ir bezmērķīgas un viņš ik pa laikam nogrimst, uzpeld un atkal nogrimst, ir skaidrs, ka jācenšas palīdzēt: „Bet slīkstošais reti kliedz *palīgā*. Parasti to nedara ne bērni, ne pieaugušie, jo slīkstot nav iespējams pakliegt.”

Jebkuram, ieraugot slīkstošo, jāapzinās savas spējas, nevajadzētu apdraudēt sevi pašu – drošāk ir glābšanu uzticēt profesionāļiem. Jācenšas palīdzēt no krasta. R.R.Gūtšmits komentē: „Ļoti bieži glābējs kļūst par vēl vienu cietušo. Labi ir izmantot palīglīdzekli, piemēram, piepūšamo bumbu vai kā paraugdemonstrējumā – tukšu piecu litru ūdenspudeli, kurai var pieķerties.” Glābējam jāpiepeld no

Saraksts ar drošām peldvietām – Veselības inspekcijas vietnē: www.vi.gov.lv.

mugurpuses, ar vienu roku cietušais jāaptver ap krūšu kurvī un kaklu, ar otru jāpeld uz krastu. Ja cietušais ir bezsamaņā, noteikti jāatceras glābšanas ABC – vajadzīga sirds masāža un elpināšana, līdz atbrauc glābēji vai cietušais atgūstas.

„Nekādā gadījumā ūdenī nelaist dzērušo!” saka R.R.Gūtšmits. Arī pazīstamās vietās nevajadzētu, nepārbaudot grunti, ūdenī lēkt, it īpaši uz galvas. Ziemā vieta var mainīties, un lēcieni var beigties letāli. Drošāk ir tur, kur dziļums sākas pakāpeniski. Karstā laikā labāk ūdenī iet pamazām, un nevajag peldēt vienam. Bērniem līdz 12 gadiem jebkurā peldlīdzeklī jābūt glābšanas vestei.

Elisas Rudzītes teksts un foto

„Jākāpj arī no komforta zonas, jo tad ir interesanti,” saka leva Elstiņa, kura Kuldīgā atvērusi

skaistumkopšanas salonu Ķermeņa bārs „Soul”.

→ 8. lpp.

2. lpp. Eksports: meklē jaunas iestrādes, samazinās cena, valda nenoteiktība.

4. lpp. Strādājošie var mācīties kādā no 200 pieaugušo izglītības programmām.

5. lpp. Šķirot atkritumus nav grūti. Vajadzīga tikai griba.

Piektdien, 10. jūlijā:

- Mazais uzņēmējs un Covid-19. Kā klājas tagad?
- Diskutē par izglītības modernizāciju.
- Kabiles jaunumi.
- Dominikāņu māsas Kuldīgā.
- Ciņa ar kaitēkļiem. Padomi.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Ak, nešpetnā,
ātri augošā
zāle!Alberts
Dinters

Pēdējā mēneša laikā laikraksta redakcijā ir atskanējuši daudzi lasītāju zvani par to, ka kaut kas Kuldīgas novadā nav labi ar zāles plaušanu, īpaši cilvēkus uztrauc aizauguši kapi.

Uzņēmumam, kas sniedz zāles plaušanas ārpakalpojumu, esot problēmas ar darbiniekiem. Zāli kapos plauj trīs reizes gadā, šovasar laika apstākļi ir tādi, ka zāle aug straujāk. Tās ir atbildes, kuras saņēmu gan no Kuldīgas novada domes, gan *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP). Un pamazām redakcijā sāk ienākt sūdzības, jautājumi arī par citām vietām pilsētā, kas pamazām sāk pārvērsties par plāvu. Nezinu, kāda ir ķēķa puse, bet jebkuram skaidri domājošam cilvēkam ir skaidrs, ka šī nav neatrisināma problēma. Uzņēmums, kurš uzvarējis iepirkumu konkursā, nevar izpildīt savas saistības? Trūkst darbinieku? Vai par to būtu jāuztraucas novada iedzīvotājiem, lūkojot, kā kapi, kur guļ viņu piederīgie, pamazām aizaug? Nē. Tamdēļ jau ir pagastu pārvaldes, kur pie šprīces ir cilvēki ar tiesībām aicināt uz pārrunu kafiju uzņēmēju un likt saprast, ka, ja nav kas strādā,

„Vai problēma
slēpjas laika
apstākļos un
ātri augošajā
zālē?”

tad lai priekšnieks pats ņem rokās trimmeri un brauc plaut. Kas jādara, jādara. Iespējams, ka pie vainas ir nepietiekams finansējums, par smieklīgu naudu devzīvojošiem negrib darīt, bet arī par to novadā dzīvojošajiem nav jāuztraucas. Tas jārisina jau piesauktajiem vietvaras pārstāvjiem.

Pilsētā situācija ir citādāka, jo te par atdusas vietu sakopšanu atbildīgi ir KKP. Zāle Kalna kapos aug par strauju? Nevar paspēt nopļaut? Pag, pag! Tad kāpēc laikā, kad Kalna kapi ir aizauguši, Meža kapi ir skaisti sakopti? Varbūt problēma slēpjas nevis laika apstākļos un sasodīti ātri augošajā zālē, bet gan darbu sadalē? Manuprāt, arī šis jautājums ir gana viegli atrisināms. Vajag tikai gribēt. Kāpēc es tik droši to saku? Jo arī manā darbu sarakstā ik pārnedēļas ir zāles plaušana, tas nav nekas svešs. Un nevis pēc kaut kāda grafika, bet pēc vajadzības. Kārtīgs saimnieks nečikstēs par nepietiekamo darba roku skaitu, bet risinās problēmas visos veidos un turēs rūpi, lai nepieciešamie darbi būtu apdarīti.

TRĪS PAR VIENU

Ko Covid-19 izraisītā ārkārtējā situācija pēdējos mēnešos mainījusi jūsu nozarē eksporta jomā?

MEKLĒJA JAUNUS VIRZIENUS

1. Enno Ence, SIA Milzu! Īpašnieks:

– Mūsu uzņēmuma apgrozījums kopumā pirmajā pusgadā ir audzis, un tieši eksportā tas bijis straujāks nekā Latvijā. Iekšzemē auga par 8 %, ārvalstīs – par 17 %. Protams, ja nebūtu Covid-19, pieaugums būtu lielāks. Tiklīdz sākās pandēmija, meklējām jaunus virzienus, sākām strādāt citā segmentā. Vairāk pievērsāmies tādas sausās pārtikas ražošanai, kas domāta

vegāniem, piemēram, pelmeņiem, kotletēm, burgeriem uz zirņu bāzes. Vīrusa dēļ sarežģītāk kļuva jauno produktu izplatīt, nodot degustācijai u.tml. Vietējā tirgū to vieglāk izdarīt, tāpēc šobrīd eksportā pieaugums lielākoties balstīts uz iepriekšējām iestrādēm. Ķīna ir tālākā valsts, kur eksportējam, vīrusu to visvairāk skāris. Covid-19 sākumā arī visa Eiropa uz mirkli gandrīz pārstāja elpot, īpaši Centrāleiropā bija liels stress, bet tad

lēni atsāka elpot. Pārtika ir viens no galvenajiem biznesa produktiem, jo jebkādos apstākļos cilvēkam ir jāēd. Redzējām, ko veikalos cilvēki uzreiz izpirka. Mūsu nozares priekšrocība, ka sausā pārtika vairāk domāta patēriņam mājās, nevis sabiedriskajā ēdināšanā, kur lielā daļā iestājās dīkstāve. Manāma arī tendence, ka cilvēki arvien vairāk sāk domāt par veselīgu uzturu. Man gan jāatzīst, ka izpratne par to ir atšķirīga.

SAMAZINĀJĀS CENA

2. Jānis Šolks, Latvijas Pien-saimnieku centrālās savienības valdes priekšsēdis:

– Sākumā bija liela neziņa, bet tagad var atzīt, ka nozare noturējusies diezgan stabili. Samazinājumu radīja tas, ka slēgtas daudzas sabiedriskās ēdināšanas iestādes, bet tas nebija būtisks siitiens, un nu jau aprīte ir atgriezies tuvu iepriekšējam līmenim. Šķiet, ka kopējais patēriņš ir pat pieaudzis. Eksportā situācija uz brīdi šķita dramatiska – atteica piegādes,

nemaksāja par aizvesto produkciju. Tagad arī šie tirgi atdzīvojušies. Diemžēl eksporta cenas joprojām ir zemākas nekā līdz Covid-19, līdz ar to piena iepirkuma cena krita par aptuveni 10%, kaut produkta vērtība jau nemazinājās. Tā notika visā Eiropā. Kopumā patēriņš ir tāds pats kā iepriekš. Cenas kritums eksportu neietekmēja. Pien-saimniecību un govju skaits mazinās, bet tas notiek jau vairākus gadus, Covid-19 tur nav vainojams. Taču piens tiek saražots

pat vairāk nekā iepriekš. Pandēmijas ietekmētā eksporta dēļ pārstrādātāji būtiski nav mainījuši produkcijas veidus. Piena pulvera kā mega produkta eksportēšana uz Ķīnu bija tikai cerība, jo viņiem pašiem ir daudz lielākas jaudas. Tur viens uzņēmums diennaktī var pārstrādāt tik daudz, cik visa Latvija kopā. Jau pirms Covid-19 eksportu ietekmēja Krievijas embargo. Tā kā mūsu pienam paliek tikai Eiropa vai – vēl labāk – stipra konkurētspēja vietējā tirgū.

IR NENOTEIKTĪBA

3. Jānis Osis, SIA Stiga RM izpilddirektors:

– Tupinām strādāt ierastajā režīmā pilnā apjomā, tomēr nenoteiktība joprojām ir. Saražotā uzkrājumi ir lielāki nekā pirms krīzes, un tas nozīmē, ka iestāties pieprasījuma vājums. Arī preču cenās ir korekcijas uz leju. Tas liecina, ka mazāks kļuvis patēriņš kopējā tirgū. Tajā pašā laikā arī izejvielu cenas zemākas. Tas ļauj turpināt ražot un pārdot. Mūsu pro-

dukcijai – saplāksnim – pielietojums ir būvniecībā, interjerā, transportā. Tās ir nozares, kurās ne Eiropā, ne citās pasaules valstīs vīrusa laikā nav plašs noiets. Kad iestājas dīkstāve celtniecībā, auto industrijā, mazinās mēbeļu ražošana, aizveras šādu preču veikali, tad patēriņš mazāks. Eksportā galvenie partneri mums ir Eiropā, bet sadarbojamies arī ar Āzijas valstīm. Eksports mainījies atšķirīgi – proporcionāli vīrusa izplatībai un noteikta-

jiem ierobežojumiem katrā valstī. Kad tika noteikta karantīna, cilvēkiem bija jāpaliek mājās, apturēja daudzas ražotnes, tad bija cerība, ka vasaru vairs neizmantos atvaļinājumiem, bet atsāks strādāt. Tas nav piepildījies. Līdz ar to jūlijā un augustā nav gaidāms pieprasījuma kāpums. Nezinām, kas būs rudenī – vai tā lielā nauda, par ko tiek runāts, reāli nonāks plānotajiem mērķiem.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

„TE BIJU ARĪ ES!”

Kas vēl nav bijis Alsungā, ātrāk steigiet uz tējnīcu *Sapņotava!* Pēc gada jau varbūt būs jārāpjas uz jumta, lai atrastu brīvu vietni, kur parakstīties.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

MANUPRĀT

Plecu pie pleca

Pagājušajā nedēļā nācās iet uz bērēm. Bija tā laime šādus pasākumus neapmeklēt ārkārtējās situācijas laikā, tādēļ nezinu, kā cilvēki tika galā ar visiem ierobežojumiem, bet šajā reizē radās iespāids, ka nekāda vīrusa vienkārši nav. Galds bija servēts tik cieši, ka pie šķīvja vienlaikus pieliekties varēja tikai katrs otrs. Sēdējām visi plecu pie pleca, lai gan vieta telpā atļāva novietot vēl vienu galdu un izretināties. Protams, nevaram visu mūžu dzīvot, izvairoties no pieskārieniem. Nedaudz smieklīgi šķiet arī daži ierobežojumi, kas mazināti pēc 1. jūlija, piemēram, bērnodāros starp bērniem vairs nav jāievēro divu metru distance (it kā līdz šim tas būtu bijis iespējams) tomēr gribētu teikt, ka šajā reizē (arī bez vīrusa draudiem) priecātos par lielāku telpu sev apkārt. Ne jau atļāutos trīs kvadrātmetrus uz cilvēku, bet vismaz tik daudz, lai ar dakšīnu līdz mutei tiktu bez bailēm iebelzt blakus sēdētājam.

Inguna Spuleniece

Kurzemnieks
Kuldīgā, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece –
63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Inguna Spuleniece –
63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv;
Daina Tafelberga – 63350563, daina.tafelberga@gmail.com;
Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com;
Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;
Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com;
Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Porīna – 63350568,
dina.porina@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568,
laila.liepina@kurzemnieks.lv.

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodāja – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA Jaunais kurzemnieks. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. Iespiests SIA Poligrāfijas grupa „Mūkusalā”

Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 2829.

RUNĀ SPECIĀLISTS

Gan klātienē, gan attālināti

Sandra Krinkele, Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) Kuldīgas filiāles vadītāja:

– Klientiem regulāri atgādinām, ka klātienē vizītē pie mums jānāk noteiktā pulksteņa laikā. Līdz ārkārtējai situācijai savus klientus lutinājām, ļāvām viņiem nākt jebkurā ērtā laikā. Tagad jāpiestrādā pie pieraksta.

Pieteikumus no jaunajiem klientiem vēl aizvien pieņemam tikai attālināti. Veidlapu var aizpildīt pie NVA Kuldīgas filiāles durvīm un iemest pastkastē vai elektroniski. Vizīte tiek sarunāta divu mēnešu laikā. Kaut gan ar klientiem, kuriem ir e-pasts, vēl aizvien sazināties attālināti.

Par pasākumiem runājot, apmācības ir atsāktas, bet pirmie pabeidz tie, kuri bija uzsākuši pirms 12. marta, kad iznāca pārtraukt. Sākam izsniegt arī kuponus, kuru katru brīdi apmācības būs pilnā apmērā. Attālināti mūsu filiālei skolas, ar kurām sadarbojamies, mācības nepiedāvāja un nepiedāvā arī tagad.

Ar 1. jūliju sākusies vasaras darba programma skolēniem. Līgumi noslēgti ar 101 skolēnu Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā, bet vēlmi strādāt izteikuši 138. Tā ir katru gadu – piesakās vairāk, nekā ir atbalstītās darbavietas, bet ne visi skolēni ir gatavi darīt to darbu, ko viņam piedāvā.

No 20. jūnija spēkā stājas izmaiņas pasākumā *Algoti pagaidu sabiedriskie darbi*, tautā pazīstamā kā simtlatnieku programma. Līdz tam klients varēja iesaistīties tikai četrus mēnešus gadā. Tikai tie, kuri bija pirmspensijas vecumā, drīkstēja strādāt sešus mēnešus. Tagad visi klienti varēs gada laikā pusgadu strādāt. Šis laiks pagarinās par diviem mēnešiem arī tiem, kuri sākuši strādāt pirms 20. jūnija. Jā, uz šiem darbiem cilvēki gaida rindā, bet gadās, kā tikko sagaidījuši un jāsāk strādāt, tā strādnieki pazūd.

Aizvien lielāku vērtību pievēršam tam, lai potenciālais darbinieks varētu mācīties darba vidē pie darba devēja. Darba devējs ar NVA atbalstu var bezdarbnieku mācīt pusgadu, pēc tam cilvēks vismaz uz trim mēnešiem jāpieņem darbā.

Gaidām darba devēju pieteikšanos programmā, kur iespējams izveidot subsīdētās darbavietas. Tajās bezdarbnieku var iesaistīt uz gadu, saņemot NVA finansiālu atbalstu. Arī šeit pēc tam cilvēkam jāpaliek darbā vismaz trīs mēnešus pēc dalības pasākumā.

LASĪTĀJS SATRAUKTS

Neapmierināti par nesakoptiem kapiem

Kurzemnieka redakcija ap Jāņiem saņēmusi vairākus neapmierinātu cilvēku e-pastus par Kalna kapiem. Uz svētkiem tie atgādinājuši aizaugušu pļavu nevis mirušo atdusas vietu.

Vēl 23. jūnijā Kalna kapi atgādināja pļavu.

1. jūlijā zāle bija nopļauta.

ZĀLE LĪDZ JOSTAS VIETAJ

„Aizbraucot radniekiem līdzī uz Kalna kapiem, lai tur noliktu ziedus piederīgajiem, biju šokēts par Kalna kapu nesakoptību pirms saulgriežiem! Vēl 22. jūnijā tur auga zāle līdz jostas vietai. Vai tiešām pilsētai un *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem* (KKP) nemaz nav kauna sajūtas par garo, nepļauto zāli starp apbedījumiem un celiņos. Arī piebraucamais ceļš ir bedrains un dikti nelīdzens, it sevišķi pie apbedīšanas biroja. Tur greiderim darbs būtu tikai kādu pusstundu. Vai bez kaut kādiem projektiem un iepirkumiem to nevarētu izdarīt sabiedriskā kārtā, kaut talkas veidā?”

Līdzīgu ziņu redakcija jau pēc svētkiem saņēma no vēl kāda lasītāja. Kā klātienē pārliecinājās *Kurzemnieks*, vēl 23. jūnijā Kalna kapos tiešām zāle bija pamatīgi saaugusi. Savukārt Meža kapi bija skaisti sakopti.

VISU NEVAROT UZREIZ PAGŪT

Par kapu apsaimniekošanu laikraksts jautāja gan Kuldīgas novada domē, gan KKP. No domes saņemta atbilde, ka tā pilnībā ir KKP atbildība. Uzņēmuma pārstāve Anita Zvingule skaidro, ka Kalna kapu apkopjamā platība ir septiņi hektāri. Zāle kapsētā tiekot pļauta trīs reizes gadā. Tur apmēram trešajai daļai kapu

nav vairs tuvinieku, kas tos koptu, un arī šo darbu piederīgo vietā paveic KKP. „Katru dienu (arī sestdienās un bēru gadījumā arī svētdienās) kapsētā strādā kapu saimniece, kā arī tiek piesaistīti papildu darbinieki, kas pļauj zāli, ravē, apgriez krūmus un veic citus kapsētas sakopšanas darbus,” skaidro A. Zvingule. „Tā kā apkopjamās platības ir lielas un šogad labvēlīgo laika apstākļu ietekmē zāle aug pastiprināti, vienlaicīgi visās vietās nopļaut zāli nav iespējams, tas tiek darīts pakāpeniski.”

A. Zvingule lūdz atvainot, ja nav paguvusi visu vēl sakopt: „Taču darām visu iespējamo, lai pilsēta, tai skaitā kapsētas, būtu vienmēr sakoptas. Aicinām saredzēt arī jau paveikto un novērtēt to milzīgo darbu, kas diendienā tiek ieguldīts. Pārvietajamā tualete Kalna kapos atrodas pretī kapsētas kapličiai. Piebraucamais ceļš pie apbedīšanas biroja tiks nogreiderēts, to nevarēja agrāk.”

KKP zaļumsaimniecības daļa apkopj 126 hektāru lielu platību (Pilsētas dārzs, puķu un krūmu stādījumi, pieci parki, trīs kapsētas un citas zaļās zonas pilsētā).

Kā atkārtotā pārbaudē pārliecinās *Kurzemnieks*, 1. jūlijā, dienu pēc saziņas ar KKP, Kalna kapos saaugusi zāle daļēji bija nopļauta.

Alberta Dintera teksts un foto

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums

„Būtisks ir apģērbs – kaut arī pie grila ir silti, nevajadzētu grilēt atkailinātiem, jo dzirksteles var radīt apdegumus. Uzmaniību jāpievērš arī kājām, kuras jānosedz slēgtos apavos. Karstos, metāliskos priekšmetus nevajadzētu aiztikt ar plīkām rokām, bet izmantot cimdus vai dvieli. Arī gaļas gabalus pagāršanai ieteicams neņemt ar pirkstiem, bet izmantot dakšīnu, jo cepšanas procesā izdalījušies karstie tauki momentā apdedzina ādu,” brīdina farmaceite Zane Melberga.

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kā jūs pasargājat sevi un citus uz ūdens? Vai ir bijušas kādas bīstamas situācijas peldoties?

Sanda Gūtmane, amatniece:

– Man ir maza meita, un viņai ir vestīte. Mums pie mājas ir dziļš dīķis, un viņa no tā baidās. Lielie jau paši tiek galā. Man šķiet nedroši, ka kompānija dodas atpūsties un *tusēties*, kad kaut kur blakus ir ūdens. Visas ūdenstilpnes ir bīstamas.

Pašai bijis bērnbā, ka mani ievilka jūrā, un vienreiz ziemā ielūzu dīķī. Pati kaut kā izkārpījos, tāpēc zinu, cik tas ir nepatīkami. Ja kāds slīktu, nezinu, ko darītu, vai man iestātos šoks, vai mestos glābt. Par laimi nav bijusi tāda situācija.

Lilita Grosbaha, studente:

– Visbiežāk peldos Ventā. Nav gadījies, ka straume ievilk. Man ir mazs bērns, ko nelaižu pārāk tālu. Ja jūtu, ka nav droši, uzreiz velku ārā no ūdens. Arī ar piepūšamajiem nav pilnībā droši. Visas ūdenstilpnes ir bīstamas. Pati esmu dzīvojusi pie jūras, un, ja ir liels vējš, labāk vispār neiet ūdenī. Kad maza biju, mani no ūdens nevarēja dabūt ārā. Kad jau biju lielāka, devos viena pati peldēt.

Aigars Jēkabsons, kuldīdznieks:

– No ūdens jāargās. Jaunieši jau aprīlī metas ūdenī. Ja spēkus neapņēma, gadās visādi. Tad jāsauc palīgā. Ja kāds klieudz, jāsteidz glābt. Jūrā ir bīstami, visi cenšas tikt uz molu, aizpeldēt tālāk, palielīties. Mazbērns atbraucis no Vācijas, vakar palika gadiņš, vecāki jau pieskata un no ūdens sargā. Es pēc iespējas eju peldēties, šogad jau četras reizes esmu bijis. Dažkārt zem rumbas pastāvu.

Edgars Vidlers, pensionārs:

– Jaunībā daudz slīka Ventā, it sevišķi rumbā. Esmu Kuldīgā jau no 1949. gada, un viss kas ir pieredzēts. Mašīnas pat braukušas līdz rumbai. Pats neesmu slīcis. Agrāk rumbā bija drātis un maisi, tāpēc tur bija bīstami. Bija jau pārgalvnieki, kas gāja. Man rados divi puikas noslīka rumbā. Vairs jau peldēt neēju, astoņdesmit gadi tomēr, savilks vēl krampi. Jaunībā peldējos ezeros un Ventā. Mani peldēt mācīja sieva. Jūra jau var ievilkēt iekšā ar straumi, bet Ventā arī bīstami, ir aukstie avoti. Lai būtu droši peldēt, jābūt labai veselībai, nevajag peldēt dzērūmā. Ja nu nav veselības, tad var iebrist ūdenī, bet peldēt pāri galvai nedrīkst.

Daina Gibarte, pensionāre:

– Bērnbā vairākkārt esmu slīkusi, jo, kā jau bērni būdami, pa Ventu vien daudzījāties. Reiz lecu rumbā un sametās kājas, jutu, ka grimstu, bet no bailēm sāku kārpīties un tiku ārā. Apkārt neviens nebija. Reiz Maijstraumītē slīku, un onkulis pavilka laukā. Mēs jau tajos laikos paši daudzījāties, neviens līdzī nenāca. Tagad jau citi laiki, bērnus nekur vienus nelaiž, mammas iet līdzī. Agrāk viss bija citādāk, tagad visiem māca un stāsta visu ko, mēs visu darījām paši. Paši iemācījāties arī peldēt. Patika iet zem vecā tilta peldēties. Tagad peldēt sanāk maz, dažreiz jūrā. Bīstamākie liekas ezeri un dīķi.

Sergejs Tomčuks, liepājnieks:

– Mēs šobrīd vēl nepeldamies, jo ūdens vēl auksts. Nevajag iet dziļumā, vajag peldēt tā, lai nenoslīktu. Uzmanīties. Visur ir nedroši un jāargās. Pats visbiežāk peldos jūrā.

Elisa Rudzīte, Lāsmas Reimanes foto

Iedzīvotāji logu restaurāciju var turpināt

Lai dotu iespēju salabot mājas vai dzīvokļa logus, Kuldīgas restaurācijas centrs vecpilsētas iedzīvotājiem bija izsludinājis papildu pieteikšanos logu akcijai.

Tā kā šopavasara laika apstākļi bija labvēlīgi agrai restaurācijas sezonai, pirmo akciju centrs izsludināja jau martā. Pieteicās ap 20 vecpilsētā dzīvojošu ģimeņu, kuras logus atjaunot jau drīz būs pabeigušas, tādēļ līdz 3. jūlijam tika izsludināta jauno interesentu pieteikšanās. *Kurzemnieks* sazinājās ar restauratoru un konsultantu Jāni Mertenu, bet viņš vēl nevarēja pateikt precīzi, cik ir pieteikušies. „Interese ir ļoti liela,” skaidro J. Mertens. „Mēs vēl jautājam tiem, kuri pieteicās pirmajā kārtā, vai būs vēl papildu logi, kurus viņi vēlēšies atjaunot.”

Logus varēs atjaunot centrā Baznīcas ielā 30 vai savās telpās un saņemt konsultācijas. Restauratori katram pastāstīs un praktiski parādīs, kā un cik bieži jāveic rāmju apkope, stāstīs par krāsu

Logi tiek atjaunoti Kuldīgas restaurācijas centra speciālistu Jāņa Mertena un Mihaila Sivuhina uzraudzībā.

toņu izvēli, par materiāliem, kas būtu jālieto, lai logi kalpotu ilgāk. Iedzīvotāji varēs apgūt logu ķitēšanu, jo vēsturiski Kuldīgā stikli nav stiprināti ar līstēm – šis vecpilsētai neatbilstošais paradums ieviests padomju laikos. Praktiskos darbos

palīdzēs centra amatnieki.

Kuldīgas novada pašvaldība vecpilsētas iedzīvotājus atbalsta, bez maksas piedāvājot instrumentus, lineļļu rāmju gruntēšanai, ķīti un krāsas.

Alberta Dintera
teksts un foto

Sākas Zemessardzes nometne

No 6. līdz 26. jūlijam Skrundas novada poligonā *Mežaine* un Kuldīgas novada Upīškalnā Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes rīkotajā pamatmācību nometnē piedalās jaunie zemessargi no visām vienībām.

Zemessargu un rezervēs karavīru mācības poligonā *Mežaine* ilgs 21 dienu.

Kurzemes brigādē izveidojusies tradīcija – dienestā uzņemto apmācība notiek nometnē, kurā zemessargi militārās pamatiemaņas iegūst nepārtraukti trīs nedēļas. Tiek apgūtas lauka kaujas iemaņas, šaušanas pamatprincipi, topogrāfija, pirmā palīdzība, ierindas mācība, kā arī ieskats psiholoģijā. Būs

iespēja uzlabot fizisko sagatavotību. Jaunos mācīs instruktori no brigādes štāba un bataljoniem.

Vienlaikus poligonā *Mežaine* notiks rezerves karavīru apmācība. Kā pastāstīja brigādes komandieris, pulkvedis Andris Rieksts, pamatkurss paredzēts 50–60 karavīriem, atsvaidzinot dienestā gūtās iemaņas.

4. Kurzemes brigāde aptver visu Kurzemi un daļu Zemgales. Tās pakļautībā atrodas štābs un nodrošinājuma bataljons Kuldīgā, kājnieku bataljoni Liepājā, Dobelē un Ventpilī un kaujas atbalsta bataljons Jelgavā.

Alberta Dintera
teksts un foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Vīrieti rāpo pa parku un guļ grāvī

Stāsta Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks Kaspars Šabāns.

29. jūnijā. Pēc pusnakts sieviete ziņo, ka Smilšu ielā dzīvoklī vīrietis alkohola reibumā ir kopā ar mazu bērnu. Dzintaru ielā dzīvoklī atrodies nevēlama persona – izraidām. 1905. gada ielas stāvvietā divas automašīnas novietotas bez laika norādes, uzrakstām protokolu. Pie Māras dīķa kurinot ugunsgrūdu. Pēc mūsu aizrādījuma tas nodzēsts.

30. jūnijs. Pilsētas laukumā atrodies neadekvāts cilvēks. Dzintaru ielā automašīna novietota zaļajā zonā. Priedaines *Viršos* kāds jauniešs esot sītis zēnu, paziņojam Valsts policijai (VP). Vīrietis rāpojot pa 1905. gada parku, nogādājam dzīvesvietā Mucenieku ielā.

1. jūlijā. Nomaļu ielas garāžās nav noņauta zāle. Sazināties ar apsaimniekotāju, kurš sola teritoriju sakopt. Piltenes ielā pie kādas mājas vairākus gadus stāvēt automašīna, kas netiek izmantota. Mucenieku ielā pie veikala *Maxima* uz soliņa sēž piedzēries vīrietis. Baznīcas ielā 32 pagalmā nepareizi esot novietota automašīna. Kad ierodamies, tās tur vairs nav.

2. jūlijā. Dārzniecības ielā dārziņos bieži notiekot pasēdēšanas, pēc kurām izaudzētais tiekot izpostīts. Parkā pie tehnikuma vīrietis guļ zālē, pamodinām, viņš aiziet. Planīcas ielā 10 pie trepju telpas durvīm cilvēki bieži smēķējot. Ar smēķētājiem to pārrunājam. Planīcas ielā, kur pieņem ogas un sēnes, automašīna bieži stāvēt neatļautā vietā. Sieviete no Akmeņu ielas ziņo, ka pa to laiku, kamēr viņa izgājusi no mājas pačurāt, vīrietis aizslēdzis durvis un nelaiž iekšā. Nogādājam sievieti citā viņas norādītajā adresē. Piltenes ielā driftē pelēks

BMW. Saglabājam videoierakstu, ko nodot VP.

3. jūlijā. No rīta atkal ziņo, ka Planīcas ielā 10 kāds smēķē pie ieejas kāpņu telpā. Kuldīgas apbraucamā un Aizputes ceļa krustojumā notikusi autoavārija. Noskaidrojam, ka palīdzība nav nepieciešama, paziņojam VP. Liepājas ielā pagalmā ienācis neadekvāts vīrietis un sēžot. Noskaidrojam, ka viņam ir veselības problēmas, izsaucam medikus. Egļu ielā pie garāžām neesot noņauta zāle. Sazināties ar *Kuldīgas komunālajiem pakalpojumiem*, tur sola tuvākajā laikā noņemt. Pa Liepājas ielu ejot ierebis vīrietis ar bērnu. Mums ziņo, ka rumbā maksājerējot. Kad ierodamies, neviens to nedara, bet tur atrodas cilvēks, kuram izskaidrojam, ka maksājerēt šajā vietā nedrīkst.

4. jūlijā. Vienības ielā kādā mājā trijos naktī skanot skaļa mūzika, bet fakts neapstiprināts. Lapegļu ielā vīrietis guļ grāvī, pamodinām, un tas aiziet. Liepājas ielā esot dzērāji. Kopā ar bāriņtiesu aizbraucam pie kādas ģimenes Laidu pagastā, pārkāpumu nav.

5. jūlijā. Saldus pašvaldības policija līdz Kuldīgas novadam nogādājusi cilvēku, kuru pie robežas saņemam un vedam mājās. Liepājas ielā vīrietis guļ uz soliņa, nogādājam dzīvesvietā. 1905. gada parkā uz soliņa jaunieši lietojot alkoholu. Pārkāpumu nekonstatējam, jaunieši aiziet. Gaismas ielā automašīna novietota nepareizi. Pārventā pie kartupeļu lauka zālē guļot stīrnas mazulis. Paziņojam mežzinieci. Vēlāk pārliecināties, ka pie stīrnēna pienākusi mamma ar vēl vienu mazuli.

Jolanta Hercenberga

IESPĒJA STRĀDĀJOŠAJIEM

Attālinātas mācības Eiropas projektā

Līdz 15. jūlijam var pieteikties attālināto mācību kārtai kādā no 200 programmām pieaugušo izglītības projektā *Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide*, ko atbalsta Eiropas Savienības (ES) fondi.

Pieteikties var tiešsaistē www.macibaspieaugusajiem.lv, izmantojot autentifikāciju vietnē Latvija.lv un e-pakalpojumu jebkurā diennakts laikā.

To īsteno Valsts izglītības attīstības aģentūra (VIAA), un mācības 11 tautsaimniecības nozarēs piedāvā 23 izglītības iestādes. Var pieteikties strādājoši (arī pašnodarbināti) iedzīvotāji no 25 gadiem līdz neierobežotam vecumam, tostarp jaunie vecāki bērna kopšanas atvaļinājumā, saglabājot darba attiecības, un strādājoši pensionāri. Katrs projekta laikā var mācīties divas reizes neatkarīgi no pieteikšanās kārtu skaita, taču vienlaikus – tikai vienā izglītības programmā.

Lielāko daļu izmaksu sedz ES fondi un valsts; iedzīvotājiem

jānodrošina 10% līdzmaksājums, ko var apmaksāt arī darba devējs. Maznodrošinātajiem un trūcīgajiem mācības ir bez maksas, savukārt strādājošie ar invaliditāti var pretendēt uz asistenta vai surdotulka izmaksu kompensāciju mācību laikā.

Ja vajadzīgs padoms piemērotāko mācību izvēlei vai nav iespēju pieteikties tiešsaistē, var vērsties pie pieaugušo izglītības koordinatoriem pašvaldībās, informē Alise Bērziņa, VIAA pārstāve.

Jana Sūruma

LABA LIETA – pareiza atkritumu šķirošana

Atkritumu šķirošanas mērķis ir samazināt to daudzumu un pēc iespējas vairāk pārstrādāt, lai mūsu dzīvesveids kļūtu zaļāks. Par to stāsta *Kuldīgas komunālo pakalpojumu (KKP) sabiedrisko attiecību vadītāja Anita Zvingule.*

„Atkritumus šķirot patiesībā ir ļoti viegli. Galvenās frakcijas: stikls, plastmasa, metāls, papīrs, sadzīves atkritumi. Pilsētā pieejamos šķirotu atkritumu konteinerus var izmantot jebkurš,” skaidro A.Zvingule. Pirms izmešanas visi iepakojumi kārtīgi jāsaplacina, lai tvirtnē neaizņem daudz vietas.

KKP piedāvā arī lielos būvgružu konteinerus: 4 m³ un 8 m³. Atkritumu pieņemšanas punktā Kuldīgā, Dārzniecības ielā 9, var iegādāties arī *Bigbag* maisus, kuros var izmest tonnu būvgružu. Iedzīvotāji var paši ar savu transportu katru darbadienu atkritumus nogādāt pieņemšanas punktā. Tur pieņem bīstamos atkritumus (baterijas, dienasgaismas spuldzes, akumulatorus un automašīnu riepas) un elektropreces. Tām jābūt sākotnējā komplektācijā – tās nedrīkst būt izjauktas pa detaļām. Lauksaimniecības plēves no zaļbarības ruļļiem jānodod atsevišķi. Arī to var izdarīt Dārzniecības ielā.

Medicīniskus un veterinārus atkritumus (preces, kurām beidzies derīguma termiņš) var nodot aptiekās. Pieņem arī neizlietotas šīrces, ampulas. Kuldīgā to var

izdarīt, piemēram, *Mēness aptiekā*, Liepājas ielā 37. Cilvēks zāles var aiznest, par to nav jāmaksā, un reizi divos mēnešos zāles tiek aizvestas uz tām paredzētām vietām.

ŠĶIRO APTUVENI PUSE

Pēc KKP aptaujas 50–60% Kuldīgas novada iedzīvotāju atkritumus šķiro. Grūtāk to darīt lauku viensētās, bet atsaucības tāpat netrūkstot. Katra pagasta centrā ir tam paredzētie konteineri, uz kuriem iedzīvotāji var šos atkritumus aizvest. Savukārt pilsētniekiem esot ļoti ērti, saka A.Zvingule. Kopīgajos savākšanas laukumos un gandrīz katrā privātmājā šķirotu atkritumu konteineri esot. Šķirot ir arī finansiāli izdevīgāk.

„Cilvēkiem jāsapņināties, ka atkritumi jāšķiro intensīvāk nekā līdz šim. Eiropas Savienība Latvijai noteikusi, ka pēc četriem gadiem šķirotu atkritumu daudzumam būtiski jāpieaug. Mēs sašķirotam vidēji 11%, bet mērķis ir 55%. Ja to nedara un visu samet vienā konteinerā, tie tiek aizvesti uz poligonu un aprakti. Tur tie guļēs tūkstošiem gadu, līdz beidzot izjuks un kļūs par daļu no zemes.”

■ **Pa tālr. 26689488** var pieteikt izglītojošu ekskursiju, kurā Dārzniecības ielā 9 tiek parādītas atkritumu šķirošanas aikulisēs.

■ **Pa tālr. 63322380** var pieteikt būvgružu un lieltarīta priekšmetu savākšanu.

■ **Pa tālr. 63322380 vai mājaslapā www.kkp.lv** var uzzināt par atkritumu savākšanas izmaksām un darba laiku.

Šķirojamie atkritumi ir burkas un pudeles. Tie nav trauki, spoguļi, logu un siltumnīcu stikli. Burkām un pudelēm nav jābūt sterilām, bet visam jābūt tīram un sausam. Pudeles var būt jebkādas krāsas, etiķete netraucē. Korķus gan vēlams noņemt.

Šķirot var tikai divu veidu iepakojumus: atsevišķi būs dzērienu pudeles (PET), otrs veids – kanniņas, piena, šampūna un līdzīgi iepakojumi (HDPE). Pie plastmasas nedrīkst mest spaiņus, rotaļlietas vai saulsaules krēslus. Tas nav iepakojums. Jāpievērš uzmanība tam, vai uz PET iepakojumiem ir trijstūris ar vieninieku centrā un uz HDPE iepakojumiem – trijstūris ar divinieku centrā.

Pie šiem atkritumiem var likt metāla bundžas, skārda bundžas, kurās bijuši augļi, dārzeņi, gāzēto dzērienu alumīnija skārdenes. Nedrīkst būt nekādu ēdiena atlieku. Te nedrīkst izmest foliju, jo tā nav pārstrādājama. Tai vieta pie sadzīves atkritumiem.

Šai urnā tiek likti visi papīri un tā izstrādājumi. Tomēr ir izņēmumi: salvetes, virtuves dvieļi, konfekšu papīri, arī sulas pakas, kas ir laminēts papīrs. Arī papīra olu kastes nav domātas šim konteineram, jo tiek ražotas no vairākkārt pārstrādāta papīra. Pārstrādei ir savs limits. Astotajā papīra pārstrādes reizē tiek izveidota olu kaste, ko vairs nevar pārstrādāt. Izmetot grāmatas, jāpārlicinās, vai ir noņemti vāki. Tie ir no presēta papīra, un tos nav iespējams pārstrādāt. Ja ir vieta, papīru var krāt vēlāk nodot makulatūrā. Tad tam jābūt sausam un bez metāla saspraudēm.

Visu to, ko nevar šķirot: čipsu pakas, salvetes, vienreizējās lietošanas traukus, apģērbu, apavus, ēdiena atliekas u.c.

Sadzīves atkritumu konteinerā NEDRĪKST LIKT:

- pelnus, izdedžus, zemi;
- celtniecības atkritumus;
- lieltarīta priekšmetus;
- šķidros atkritumus;
- bīstamos atkritumus;
- elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumus.

VIEDOKĻI

Vai jūs atkritumus šķirotat? Kāpēc?

● Liene Blūma, 30 gadi:

– Jā. Dzīvoju dzīvoklī, kas atrodas vecā mājā ar dārzu, kurā izveidota komposta kaudze. Līdz ar to ēdiena paliekas nonāk tur. Apkures sezonā papīrs un kartons tiek izmantoti iekuram. Balstoties *Kuldīgas komunālo pakalpojumu* ceļvedī par šķirotāmo atkritumu atpazīstamības simboliem, šķirotu arī plastmasu un stiklu, kas nonāk speciālajā atkritumu spainī. Pāri palikušos lieku kopējā konteinerā. Agrāk šķirotu daudzums bija lielāks. Žēl, ka pirms kāda laika samazināja tos plastmasa veidus, kurus drīkst attiecīgajā konteinerā likt. Tas, ka virtuvē atrodas vairāki atkritumu spaiņi, problēmas nesagādā. Dzīvojot mājā ar malkas apkuri un kompostēšanas iespēju, šķirot ir gaužām viegli un pat dabiski. Tā mūsu senči dzīvojuši gadu simtus. Mūsdienās, kad klāt nākuši dažādi materiāli, kas nesadalās vispār vai sadalās ļoti lēni, vēl jo svarīgāk ir domāt gan par kopējā daudzuma samazināšanu, gan pārstrādi un pēc iespējas nekaitīgāku uzglabāšanu un iznīcināšanu.

● Beāte Zariņa, 18 gadi:

– Nē, nešķirotu. Manā ģimenē neviens to īsti neatbalsta, un būtu diezgan sarežģīti mēģināt tajā iesaistīt visu ģimeni.

● Ieva Ozoliņa, 28 gadi:

– Dabai draudzīgāk dzīvoju jau vairāk nekā desmit gadus. Līdz ar to mans dzīvesveids saistīts ar apdomātām izvēlēm, tai skaitā ar saprātīgu resursu izlietošanu. Izmantoju konteinerus netālu no mājām: sadzīves atkritumi, stikls, papīrs, plastmasa. Burkas un skrūvējamās stikla pudeles vedu uz laukiem – ievārijumiem, sulām un marinējumiem. Papīru mēdzu nododu makulatūrā. Drēbes un apavus ziedoju. Cenšos lietas nemest ārā, ja tās apnikušas. Man ir tādas, kas kalpo piecus gadus, apģērbu, kas kalpo pat desmit gadus.

● Anna Saluma, 45 gadi:

– Tuvākie šķirotu atkritumu konteineri atrodas kilometru no manas dzīvesvietas, tādēļ sadzīves atkritumu ir vairāk nekā šķirotu. Lielu uzmanību pievēršu papīra atlikšanai. Ko varu – sadedzinu, pārējo sakrāju un nododu makulatūrā. Izlietotās baterijas nododu vietējā veikalā. Stikla burkas izmantoju ievārijumiem, marinējumiem. Strupus iepildu stikla pudelēs. Man ir laba iespēja plastmasas pudeles, ko iepriekš esmu izmazgājusi, nodot zemniecei, kura tajās lej pienu. Tā tām tiek dota otra elpa.

● Enija Stumbre, 17 gadi:

– Es šķirotu. Man tas mācīts no bērnības. Visa ģimene to dara, arī radnieki. Mēs cenšamies darīt regulāri, viens otram aizrādot, ja ieraugām, ka kāds sajaucis urnas. Dārzā esam izveidojuši komposta kaudzi, lielākas ēdiena atliekas aizvedam krustmātei uz fermu. Man tas ir ļoti svarīgi, jo tas nāk par labu pašiem, kā arī videi. Nepatīk, ja redzu, ka cilvēki stikla konteinerā apzināti iemet plastmasa pudeli. Šķirot atkritumus – tas lielu spēku neprasa.

Zaļie kraukšķi – sparģeļi

Rosens Iljevs ikdienā dara ar metināšanu saistītus darbus, bet pirms trīs gadiem sācis audzēt arī sparģeļus un izveidojis SIA *Rosgard*. „Tas ir mans pavasara darbs, jo sparģeļu sezona ir īsa,” saka Rosens.

Rosens dzimis Bulgārijā un vēlāk ar māti latvieti pārcēlies uz Kuldīgu, pēc tam dzīvojis un strādājis Rīgā. Pirms četriem gadiem viņš pārnācis uz dzīvi Rendā, kur no vectēva mantots dzīvoklis un gabaliņš zemes. „Par savu biznesu domāju jau sen, bet ģimenē neviens nenodarbojās ar lauksaimniecību, tāpēc viss bija jāšak no nulles. Ar sparģeļiem sāku darboties 2017. gadā, viss sākās pamazām un pat netīšām. Man bija neliels lauks, kurā nolēmu stādīt sparģeļus. Nedaudz nokļūdījos, un man pāri palika apmēram 5000 stādu. Tad arī meklēju, kur tos iestādīt, un iegādājos šo otru lauku, kas ir arī lielākais no abiem,” stāsta Rosens.

Desmit gadus sparģeļu novākšanas sezonā Rosens strādājis Dānijā. Tas arī devis pārlicību, ka zināšanas ir pietiekamas. Uz vienu hektāru zemes nepieciešami apmēram 20 000 stādiņu, savukārt 1000 stādiņi izmaksā no 150 līdz 250 eiro. „Daudz ir ieguldīts, tādēļ apstāties vairs nevar. Ar darbu devēju Dānijā man ir labas attiecības, tāpēc vajadzības gadījumā varu konsultēties,” komentē audzētājs.

Sparģeļiem nepatīk nezāles, bet tie neiebilst pret sausumu un ir deni, smilšainu augsni. Nogriežot dzinumus, vēlāk no tā paša stāda izaug vairāki jauni. Ražu vāc vidēji no maija sākuma līdz Jāņiem. Jaunos stādus pirmo gadu neaiztiek, jo tiem jāieaugas. „Jaunākos stādīju pagājušajā gadā, un šogad tie vēl ražu nedod. Realizēt un tirgot sparģeļus varēju sākt tikai pagājušajā gadā. Pēc saulgriežiem tiem mainās garša, tāpēc sezona ir īsa – vidēji tās ir

40-45 dienas,” paskaidro Rosens.

Svaigi sparģeļi ir kraukšķīgi, garšo pēc svaigiem zirnīšiem, savukārt, tos pagatvojot, garša mainās atkarībā no tā, vai tos grillē, blanšē vai pagatavo kā citādi. Rosens spriež, ka Latvijā laika apstākļi ir daudz mainīgāki nekā Dānijā. Šogad bijis vēls pavasaris un salnas, tāpēc novākšana krietni aizkavējusies. „Bija traki, jo tie nosala vairākas reizes. Apsaluši sparģeļi vairs nav lietojami, turklāt aizkavējas jaunu dzinumumu augšana. Sezonai beidzoties, tiem ļauj ataugt, tos izravē un kultivē rindu starpos. Pēc tam tos vairs neaiztiek līdz nākamajam gadam, kad aprīlī tos nofrēzē un augu kātus samaļ. Tas arī kalpo par mēslojumu augsnei, nekādu citu mēslojumu neizmantoju,” norāda audzētājs. Uzņēmumā R. Iljevs ir vienīgais darbinieks, tomēr sezonas laikā bijuši arī palīgi: „Liels un īpašs paldies jāsauc draugiem par palīdzību stādīšanā, griešanā un citos darbos.”

Rendas sparģeļi galvenokārt nonākot restorānos, taču arī privātpersonas izrādot interesi. Tos iepērk *Kuldīgas Labumi*, *Goldingen room*, arī restorāni Rīgā, Liepājā un citur. Rosens atzīst, ka sadarbība ar veikaliem ir visai sarežģīta, jo tiek izvirzītas citas prasības gan iepakojuma, gan piegādes ziņā. Veikalos visbiežāk sastopami no Dienvidamerikas importētie sparģeļi, tāpēc šobrīd ar veikaliem sadarbība ir reta.

Šogad novākti apmēram 600 kilogrami ražas, tomēr bijušas arī grūtības. „Nedarbojās aukstuma kameras, un tāpēc neizdevās iz-

Rosens jaunāko stādu laukā. Nākotnē plānots paplašināties un audzēt arī baltos sparģeļus.

Privāta arhīva foto

Sparģeļus novāc, sabuntē un uzglabā atdzēsētus.

Sparģeļu ražu ievāc no maija līdz jūnija beigām.

mantot visu lauka potenciālu. Viņus novāc, sabuntē un atdzēsē, bet, ja es nevaru atdzēsēt, tad nevaru piedāvāt tos vairumā. Cik nogriezu, tik bija uzreiz jāpārdod,” komentē lauku saimnieks. Īsās sezonas dēļ ar šo biznesu vien izdzīvot ir neiespējami, tomēr Rosens uz nākotni skatās pozitīvi:

„Nākamgad ir doma pamēģināt audzēt baltos sparģeļus, kas ir tie paši zaļie, tikai tiek audzēti apsegti zem plēves, bez saules gaismas. Restorāni ir ļoti ieinteresēti. Lielais nākotnes plāns ir paplašināt laukus un pamēģināt audzēt agros jaunus kartupeļšus, īpašā tehnikā. Arī to noskatīju Dānijā.”

Lemācīties ēst tā, lai būtu vesels

Rendā, bioloģiskajā saimniecībā *Upmaļi*, norisinājās ājurvēdas seminārs, kurā saimniece Māra Bergmane dalījās savās zināšanās par augiem, to īpašībām un iedarbību uz ķermeni un čakrām.

Seminārā 27. jūnijā pulcējās mācību grupa no *Triguna* (ājurvēdas un jogas veselības centra), kas apgūst padziļināto kursu ājurvēdā. „Ājurvēda ir mācība par veselību. Mums šai mācībai ir pieskaņoti septiņi dārzi. Šajā vasarā esam ļoti noslogoti, un vīrusa dēļ daudz kas ir pamainījies. Esam nolēmuši šovasar grupas vairs neuzņemt. Šis seminārs bija savstarpēja bagātināšanās, jo šī grupa padziļināti interesējas par šo tēmu,” stāsta M. Bergmane.

Seminārā bija iespējams iepazīties ar tēju un garšaugu daudzveidību un to iedarbību uz cilvēka organismu. Pēc ājurvēdas Višums sastāv no pieciem elementiem – gaisa, uguns, ūdens, zemes (gļotas) un ētera (vēja). Cilvēkos šie elementi pārstāvēti trīs konstitucionālajos pamattipos jeb došās – vata (vējš), kapha (zeme jeb gļotas) un pitta (uguns). Visbiežāk mēs neviens neesam izteikti pamattips, taču viena no došām tomēr ir dominējoša.

Ikvienam augam ir savas enerģētiskās vibrācijas, tāpēc daži no tiem viens otru pastiprina, sniedzot vēl lielāku efektu, bet citi nomāc, veicinot negatīvu ietekmi uz organismu. Produktiem piemīt atšķirīga enerģija: daļa ļoti karsē, citi atvēsina. M. Bergmane semināra dalībniekiem stāstīja, kādos gadījumos izvēlēties konkrētās enerģijas augus. Bija iespēja pasmaržot dažādus uzlējumus, tinktūras un eļļas, kas ražotas tepat saimniecībā no bio-

Semināra dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar dažādiem ārstniecības augiem un to īpašībām.

loģiskām izejvielām. „Augu enerģētika ir daudz spēcīgāka par mums. Daudziem smarža iedarbojas daudz spēcīgāk nekā tējas vai tabletes. Eļļas ir ļoti labas masāžām un ikdienas lietošanai, piemēram, rožu eļļa ādai ir ļoti laba pret sauli. Ļoti atzīstu pelašķu tinktūru, ko lieto visi mūsu ģimenē. Divas nedēļas tos notur šņabi un tad nokāš. Tā sakārto repro-

duktīvo sistēmu, palīdz sirdij un tīra bronhus. Jālieto pie pirmajām saslimšanas pazīmēm,” stāsta M. Bergmane. Arī kosmētiskā saimniece iesaka lietot dabiskus līdzekļus: „Es nevienam veikala losjonam savu seju neuztīcētu. To var tīrīt ar toniku, kur divas nedēļas etiķi notur sev vēlamos augus, piemēram alteju, rožu zied-

lapiņas vai kādu citu. Šo uzlējumu nokāš un piepilina siltam ūdenim, ar ko tīra seju. Jāuzglabā ledusskapī.”

Dalībniekiem bija iespēja uzdot jautājumus, apskatīt āderu krustpunktus, pataustīt un pasmaržot dažādus augus un apskatīt tējas žāvēšanas procesu. Grupa aktīvi pierakstīja sev interesējošo informāciju, savukārt semināra beigās saimniece visus cienāja ar savām zaļu tējām.

Ājurvēdas un jogas speciāliste Ilze Selecka, kas kopā ar meitu Gunu Vilku vada nodarbības *Trigunā*, atzinīgi novērtē semināru un priecājas, ka viņas mācekļi saņēmuši vērtīgu informāciju. „Katru gadu veidojam ājurvēdas grupas, lai cilvēki iemācās ēst tā, lai viņi ir veseli un dzīvotu veiksmīgi un kvalitatīvi. Ļoti patika šis pasākums, jo prieks, ka cilvēki strādā ar sirdi un dvēseli, nevis tikai naudas dēļ. Prieks par tiem, kas daudz strādā un kam tas nav grūti. Ja mēs visi darītu savu darbu, tad visa pasaule būtu labāka,” tā I. Selecka.

“Man ļoti patika. Ieguvu jaunas zināšanas par augiem, par kuriem neko nezināju. Burvīga atmosfēra un saimniece, kas mīl savu darbu. Var just patiesu atdevi,” par semināru saka grupas dalībniece Inga no Valkas.

Semināra beigās dalībnieki pateicībā M. Bergmanei par vērtīgo informāciju vienotās dziesmā, ko grupa nodziedāja sanskritā.

Elisa Rudzīte
Lāsmas Reimanes foto

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Pieredze, rūdījums un alga

Kuldīgas novada pašvaldība arī šogad veiksmīgi sadarbojas ar novada uzņēmējiem, kuri 160 jauniešiem piedāvāja darba vietas vasarā. Visas ātri vien tika arī aizpildītas. Jūnijā pats savu algu (un dažs pirmoreiz dzīvē) 40 darba vietās pelnīja 41 jauniešis.

Kolēģes nesatiekas

“Man tas ir ļoti izdevīgi. Dome dod līdzekļus, man ir darbinieki. Jaunieši iegūst jaunas iemaņas, tā viņiem ir pirmā saskarsme ar algotu darbu, kurā ir jābūt atbildīgam,” atklāj uzņēmējs, veikala *Cikāde* vadītājs Mārtiņš Rūtenbergs. Tur jūnijā strādāja divas meitenes – Sabīne Liepiņa un Aleksa Džesika Strautmane. Abas septembrī sāks mācības 11. klasē. Aleksa par darba iespēju dzirdējusi skolā un pieteicās, lai saprastu, kas viņai patīk. Sabīne šogad pieteicās, jo pagājušajā gadā jau bija iemēģinājusi roku darbā veikalā un viņai tas patika. *Cikādē* meitenes nonāca, pētot piedāvājumu sarakstu. Aleksu veikals piesaistīja tādēļ, ka paši ģimenē bieži šajā veikalā iegriežoties. Meitenes stāsta, ka grūtības sagādājusi pierašana pie darba vides. Ar pamošanos un ierašanos darbā no rīta nekādu problēmu neesot bijis. „Tas bija tāpat kā celties uz skolu,” atzīst Aleksa. Meitenēm esot bijusi lieliska iespēja iemācīties plānot savu laiku, sajūst,

Sabīne Liepiņa un Aleksa Džesika Strautmane savā darba vietā veikalā *Cikāde*.

kā ir strādāt vasarā, kad nav atvaļinājuma. Sabīne savu nākotni grib saistīt ar uzņēmējdarbību: „Redzēju, kā Mārtiņš darbojas, tas man deva iedvesmu un pieredzi.” Meitenes ļoti daudz arī iemācījās – par garšvielām, kā tās kombinēt, atšķirt, kādas sēklas var lietot uzturā. Tāpat mācījās strādāt ar datoru, ar dažādām programmām, pielikšanas savas rokas interneta veikala klāsta papildināšanā. Darbā ļoti esot noderējušas skolā apgūtās matemātikas zināšanas.

Aleksa uzskata domes projektu par ļoti vērtīgu un lielisku iespēju saprast, kas patīk, kas ir tas, ko dzīvē varētu darīt. „Šī ir lieliska iespēja saprast, kā ir strādāt oficiāli,” stāsta meitene. Jaunajām darbiniecēm pienākumos ietilpa arī produktu izkrāmēšana, plauktu kārtošana, garšvielu svēršana. Tirdziņā Liepājas ielā 22. jūnijā bijusi iespēja apkalpot arī pircējus. Pārsvārā gan abas meitenes darbā nesatikās, jo viena strādāja rīta maiņā, bet otra bija sastopama vakara pusē. Atlikušajā vasarā Sabīne plāno meklēt citu darbiņu, Aleksa vairāk domā par atpūtu.

„Tikai pajokoju par govīm”

Kabiles pagasta zemnieku saimniecībā *Bāči* jūnijā strādāja kabilniece, Saldus tehnikuma 1. kursa beidzēja Līva Žanete Ozoliņa. Skolā viņa apgūst ugunsdzēsības profesiju, bet šovasar ieguva arī iemaņas lauku darbos. Darbam meitene pieteicās, jo gribēja kaut ko darīt, nevis sēdēt mājās. Gribējusi arī nopelnīt pati sev atalgojumu, lai nebūtu jāprasa mammai. Šī gan Līvai nebija pirmā darba vieta. Pirms tam meitene ir strādājusi siltumnīcās, kur rūpējusies par puķēm, gurķiem un tomātiem, piestrādājusi purvā, iemēģinājusi roku egļu, priežu un bērzu stādīšanā. Bet jūnijā Līvai pirmo reizi nācās ganīt govīs! Tas arī meiteni paliks visvairāk atmiņā. „Es tikai pajokoju par govīm. Kādu dienu es ravēju dobes un redzu, ka saimniece nāk ar gumijas zābakiem. Neuzskatīju to par kaut ko īpašu, jo bija lietaina diena. Līdz mani pasauca līdzī ganīt govīs...” ar aizrautību stāsta Līva. Meitene atbalsta šādu pašvaldības projektu, jo: „Jaunieši var iemācīties, kā tas ir – pelnīt savu naudu un to, ka nauda nemaz tik viegli nenāk. Jauniešiem paveras iespēja arī apgūt ko jaunu.” Saimniecībā Līvai bija arī daudz jāravē, jāstrādā dārzā, intensīvi nācies tīrīt pirti, jo tā šomēnes esot bijusi ļoti noslogota. Līvai ļoti noderējušas jau zināmās prasmes tīrīšanā, ravēšanā utt. Saimniecībā Līva parasti strādāja no rītiem, bet bija reizes, kad neizdevās savienot ikdienu ar darbu, un saimniecībā meitene parādījās vakarpusē. Saimnieks to sapratis un bijis pretimnākošs. Par savu jūnija pieredzi Līva saka īsi: „Katrs darbiņš jāmīl.”

Līva Žanete Ozoliņa pildot savu pienākumu – tīrot pirtiņu *Bāčos*.

Bāču saimnieku arhīva foto

Visapkārt ķiploku lauks un nezāles

Arta Pole, kura pabeigusi Druvas vidusskolas 11. klasi, jūnijā strādāja atpūtas bāzē *Dambi* pie Pelču Dambu dīķiem. Šī nebija viņas pirmā darba pieredze. Arī pagājušajā gadā Arta, izmantojot Kuldīgas novada domes projektu, ir strādājusi. „Šogad man gribējās citu pieredzi. Pagājušajā vasarā strādāju virtuvē. Tagad zināju, ka gribu strādāt laukos,” stāsta Arta. *Dambos* meitene nonākusi, jo darba devējs pazinis Artas vecākus un meitene bija vēlējusies strādāt tuvāk mājām. Tas arī izdevies – atpūtas bāze atrodas nieka desmit minūšu attālumā. Uz darbu meitene dodas ar velosipēdu. Pienākumos ietilpst lielā ķiploku lauka ravēšana. Nezāles pirmajā dienā esot bijušas ļoti mazas un viegli izraujamas. Grūtākā bijusi pirmā nedēļa, jo Arta nav varējusi saprast, ar kuru vietu sākt. „Nezāles bija visur,” meitene tagad smeļ. Lietus mēneša sākumā tikai palīdzējis nezāļu augšanai, kas Artai sagādājis lielākas problēmas. „Nezāles kļuva arvien garākas, katru dienu noravēju arvien mazāk,” neslēpj Arta.

Arta Pole tikko noravētājā ķiploku laukā.

Ar karstumu Arta tika galā, mainot savu darba laiku. Mēneša sākumā sākusi strādāt astoņos un beidza pusdienlaikā. “Karstajās dienās es sāku strādāt septiņos no rīta un beidzu ap vienpadsmitiem,” meitene stāsta.

Šīs vasaras darbs meitenes nākotnes plāniem būs devis pacietības treniņu. Plānus gan viņa skaļi pagaidām neatklāj. Meitene domā, ka šāda iespēja vasarā strādāt ir lieliska: “Ir citi jaunieši, kam nav tādas iespējas. Zinu, ka katra lieta, ko tu dari, dod rūdījumu un pieredzi. Ir jānovērtē katra iespēja, kur vari aiziet un kaut ko izmēģināt.” Šovasar meitene ir iemācījusies darīt savu darbu rūpīgāk, ar mīlestību. Viņa piekrīt, ka darbs vasarā dod iespēju arī izmēģināt, kas katram ir piemērotāks.

Atlikušajā vasarā Arta ir gatava atkal strādāt, ja tāda iespēja pavērsies. “Jūnijā papildus darbam man bija jāgatavojas arī eksāmenam,” viņa stāsta. Tas gan nav traucējis meitenei godam padarīt sev uzticēto darbu. Augustam arī esot jau izveidojušies plāni.

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

„Atliek tik nodomāt un uzdrīkstēties”

„Ir jākāpj ārā no komforta zonas, jo tad ir interesanti,” saka Ieva Elstiņa, kura Kuldīgā atvērusi skaistumkopšanas salonu *Soul ķermeņa bārs*. Viņa pastāstīja, kā no Vidzemes pārcēlusies uz dzīvi Kurzemē.

ĪSTĀ IZVĒLE NENOTIKA UZREIZ

Ieva nāk no Smiltenes novada Variņu pagasta: „Tur, lauku skoliņā, pabeidzu pamatskolu. Pēc tam aizgāju uz Rīgas Celtniecības koledžu, mācījos par arhitektūras tehniķi. Ceļš uz skaistumkopšanu neveda uzreiz, bet, kad mācījos koledžā, apmeklēju skropstu pieaudzēšanas un *make up* kursus. Tad draugi man teica: „Ieva, vai tad tiešām arhitektūra?” Un es teicu: „Jā, tā ir nopietna profesija!” Pēc koledžas gribēju studēt, bet nezināju, ko tieši, tāpēc Valmieras Augstskolā sāku studēt tūrisma. Valmierā bija fantastiska studentu dzīve. Bet studijas nepabeidzu, jo bija jautājums – ko es darīšu pēc četriem gadiem? Kas es būšu? Nedēļas laikā pārcēlos atkal uz Rīgu un sapratu, ka skaistumkopšana būs tā, ko gribu. Sāku studijas Starptautiskajā kosmetoloģijas koledžā. Pēc studijām sapratu – jā, tā ir mana īstā vieta. Sākumā strādāju Smiltēnē.”

VIENA SĀK DZĪVI SVEŠĀ PILSĒTĀ

Par ceļu uz Kurzemi viņa stāsta: „Kuldīga man nebija sveša, jo šeit dzīvo mani radi. Atceros, ka pirms pieciem gadiem atbraucām šeit uz kāzām, un teicu, ka nekad neesmu bijusi Ventspilī. Nākamajā dienā aizbraucām uz Ventspili, un nodomāju, ka skaista pilsēta, es varētu šādā pilsētā padzīvot. Pēc divām nedēļām saviem mājiniekiem sacīju: „Es braukšu dzīvot uz Ventspili.” Visiem acis lielas! Es nezinu, kāpēc man radās tāda doma. Internetā meklēju skaistumkopšanas salonus Ventspilī un visiem pēc kārtas zvanīju. Vienā no saloniem bija iespēja strādāt. Aizbraucu uz Ventspili un paskatījos, kur tad īsti varētu dzīvot un strādāt, un tā pirms pieciem gadiem 18. septembrī sakrāmēju mantas mašīnā un aizbraucu. Es nevienu nepazinu, neko nezināju, biju pārbijusies, bet mans mērķis bija vienu gadu tur nostrādāt. Nodomāju, ja patiešām nepatiks, tad došos atpakaļ. Lai iepazītos ar cilvēkiem, sāku apmeklēt kori. Sākumā, ieceļot veikalā, nevienu nepazinu, pēc laika jau varēju kādu pazīstamu satikt. Ir jākāpj ārā no komforta zonas, jo tad ir interesanti.”

SAPNIS PAR SAVU SALONU

„Iestrādājos, iedzīvojos un pieņemu lēmumu, ka jāriskē. Studējot koledžā, bija doma par savu salonu, par savu sapņu vidi. Strādājot pie kāda, šķiet, ka viss jau ir kārtībā, ir drošības sajūta, bet ir dzinulis, ka kaut ko tomēr gri-

Ieva Elstiņa uzskata, ka atradusi savu īsto profesiju, viņa Kuldīgā, Baznīcas ielā, atvērusi skaistumkopšanas salonu *Soul ķermeņa bārs*.

” **„Mūsu ārējais skaistums ir mūsu dvēseles atspulgs, un, ja iekšēji jutīsimies labi, tad arī ārēji būsīm skaistas. Katra sieviete ir skaista. Jāizceļ tas, kas mums katrai dabas dots.”**

bas pašai. Trīcošām kājām pieņemu lēmumu, ka jāatver savs salons. Atradu telpas, un mēneša laikā viss notika. Protams, bija bail, bija doma, ka varbūt vēlāk, bet bailes jau nemazinās. Ir tā – jo ilgāk būšu komforta zonā, jo lielākas būs bailes. Liels palldies jāsaka vecākiem, ka viņi manus trakos gājienus vienmēr ir atbalstījuši. Ja esmu pārliecināta un daru, tad daru to kārtīgi! Šogad aprīlī nosvinēju Ventspils salonam divus gadus,” saka I. Elstiņa.

GRIB LUTINĀT KULDĪGZNICES

Ieva atklāj, ka uz Kuldīgu viņa atvedušas attiecības: „Ar draugu iepazīnos ļoti skaisti – kā pasakā. Tas notika Jaunā gada karnevāla ballē. Visi bija tērpušies senos tērpos, meitenes kuplās kleitās. Kuldīgā dzīvoju jau vairāk nekā gadu. Ja jau te esmu, tad gribēju lutināt arī Kuldīgas dāmas. Uzreiz atradu telpas, kuras patika, un sapratu, ka jāstrādā šeit, jo

izbraukāt uz Ventspili katru dienu būtu par grūtu. Kuldīga man vienmēr ir patikusī. Protams, svešam cilvēkam mazpilsētā nav viegli. Mani nezina kā cilvēku, kur nu vēl kā meistarū. Protams, nav bijis viegli ne te, ne Ventspilī, ir bijuši momenti, kad jāraud un jāsaka, ka braukšu atpakaļ uz Smiltēni, jo nevienu neesmu te vajadzīga. Bet saprotu, ka ir jāpaiet laikam un jācinās. Man pat šķiet, jo mazāka pilsēta, jo ilgākam laikam jāpaiet.

Vēl vēlos atrast meistarū, kas gribētu strādāt šajā salonā. Es nevienu nevēlos pieņemt darbā, bet vēlētos atrast komandas biedrus. Gribētos, lai meistares varētu šeit nākt un justies labi. Pašlaik šajās telpās strādāju viena, bet ceru, ka drīz vairs tā nebūs. Man galvenais, lai klients ir laimīgs. Mans salons ir manas sapņu telpas. Viss gaišs, ar zaļumiem un plašumu. Strādāt kabinetā, kuru pats esi iekārtojis, ir bauda. Katram novēlu atrast savu sirds darbu, un, ja vēl vide ir iekārtota, kā

esi sapņojis, tad ir forši.”

„SIEVIETĒM IR JĀMIRDZ”

„Protams, ja ir savs salons, tad laiks tajā jāiegulda visu laiku. Nebūs tā, ka sēdēsi un viss notiks. Ieguldīsi daudz vairāk, nekā strādājot algotā darbā. Visu laiku ir jāmacās, jo man nav izglītības uzņēmējdarbībā, gāju uz biznesa inkubatoru Ventspilī. Uzņēmējs nekad nevar stāvēt uz vietas. Nepārtraukti jādomā par finansēm. Tas nav viegli, bet pēc katra padarītā darba ir milzīgs gandarījums, un tas ir patīkami. To parastā darbā neiegūsi. Atliek tik noticēt sev un uzdrīkstēties,” saka I. Elstiņa.

Ieva veic sejas procedūras, uzacu korekciju, visu veidu vaksācijas, *make up* un hennas zīmējumu. „Man kā meistaram patīk darīt to, kas dod gandarījumu. Jebkurš darbs ir darbs. Zinu, ka daudzi domā, kas tad skaistumkopšana par darbu, bet mēs arī strādājam, un ir brīži, kad ir grūti un negribas. Man patīk,

Salonā ir skaistas un plašas telpas.

Ieva atpūšas, zīmējot hennas zīmējumus.

ka neviena diena nav vienāda, jo cilvēki mainās. Sievietēm ir jāmirdz un jāmīl sevi. Mums ir labi jājūtas, lai mēs varētu starot. Arī pie salonu nosaukuma esmu piedomājusi, *soul* tulkojumā ir dvēsele. Mūsu ārējais skaistums ir mūsu dvēseles atspulgs, un, ja iekšēji jutīsimies labi, tad arī ārēji būsīm skaistas. Es uzskatu, ka katra sieviete ir skaista. Neuzskatu, ka kaut kas ir jāmaina, jāuztaisa sevi par citu cilvēku, bet jāizceļ tas, kas mums katrai dabas dots.”

KURZEMEI IR SAVS ŠARMS

„Kuldīgā jutos labi un varu šo pilsētu saukt par savām mājām. Ne reizi neesmu gribējusi braukt atpakaļ uz Vidzemi, protams, braucu ciemos pie vecākiem, tur vienmēr būs mājas, vieta, kur esmu izaugusi. Kurzemei ir savs šarms. Mana atpūta brīvajos brī-

” **„Bija bail, bija doma, ka varbūt vēlāk, bet bailes jau nemazinās. Jo ilgāk būšu komforta zonā, jo lielākas būs bailes.”**

žos ir hennas zīmējumi. Tā ir kā daļa no darba, bet man tas ļoti patīk, es varu atpūsties zīmējot. Arī pagājušajos Pilsētas svētkos visu dienu pavadīju, zīmējot hennas. Vēl man noteikti neaizstājams ir miegs. Ja ir brīva diena, tad varu nogulēt ļoti ilgi. Patīk satikties ar draugiem, tad atkal ir citas sarunas, un varu atslēgties no darba.”

Lāsmas Reimanes
teksts un foto

Latvijas Pašvaldību savienība (LPS) rīkoja videokonferenci, kurā kritizēja nule Saeimā pieņemto likumu par administratīvi teritoriālo reformu. Nu zināms, ka Valsts prezidents to izsludinājis, bet videokonferences laikā tika izteikta cerība, ka tas varbūt nenotiks.

Pašvaldības pēc pandēmijas un reformas gaitā

NE UZ PRIEKŠU, NE ATPAKAĻ

„Politiskā reforma tuvojas noslēgumam, satura reforma nav pat pusceļā,” atzina LPS vecākais padomnieks, Latvijas Universitātes asociētais profesors Māris Pūķis.

Viņš norāda, ka likumprojekta atgriešana Saeimai atkārtotai izskatīšanai nozīmētu apšaubīt premjerministra Krišjāņa Kariņa valdības darbību, kura līdz šim ir atbalstījusi pašvaldību apvienošanu. Galvenais arguments bijis, ka varēs minimizēt skolu un slimnīcu tīklu, ietaupīt ceļu remontiem, tādējādi novirzot valsts budžeta līdzekļus citiem šķietami svarīgiem mērķiem.

Vienlaikus Satversmes tiesa ir konstatējusi pārkāpumus, kas būtiski kavēja pilnvērtīgu konsultāciju procesu ar vietējām kopienām visā Latvijā. Eiropas Padomes pārraugošā institūcija ir ieteikusi apturēt reformu, lai ļautu iedzīvotājiem lemt par savu pašvaldību robežu maiņu.

NAV SKAIDRI UZDEVUMI

M. Pūķis norādīja vēl uz dažām lietām, ko ignorējusi Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (VARAM). Nav

„Ja Latvija izvēlētos tiesiskuma ceļu, tad trešajā lasījumā nobalsoto teritoriālo dalījumu būtu jānodod konsultatīvai aptaujai katrā no pašreizējām pašvaldībām,” atzist LPS vecākais padomnieks Māris Pūķis.

pievērsta pietiekama uzmanība kultūrvēsturiskās daudzveidības saglabāšanai. Atsaucību neguva ne suitu, ne sēļu iniciatīvas un pat ne Valsts prezidenta aicinājums. Tāpēc likumprojekta pārejas noteikumos uzdevums būs izstrādāt jaunu likumu par šādām teritorijām, nesaistot tās ar tehnokrātiski noteiktām robežām. Tāpat nav ņemti vērā ne pašvaldību, ne ziņnieku, ne plānošanas reģionu

un uzņēmēju priekšlikumi attiecībā par uzdevumu sadalījumu starp valsti, plānošanas reģioniem, vietējām pašvaldībām un privāto sektoru, kā arī pārmaiņām finanšu sistēmā. VARAM nav skaidra priekšstata, ir tikai neizdiskutēts ministriju vēlmju saraksts.

ATKAL SLĒPS REZULTĀTUS?

Apspriežot jautājumu, kā gan varēs izmērīt rezultātus, M. Pūķis atgādināja, ka 2009. gada reformas rezultāti tika rūpīgi slēpti. Par mazāko vienību, kurā apkopo oficiālo statistiku, kļuva novads vai republikas pilsēta. Līdz ar to informācija par iedzīvotāju migrāciju, algām, teritorijās samaksātajiem nodokļiem, pabalstiem un pensijām nebija vairs pieejama. 2020. gada reformu sagaida tāds pats liktenis – Saeima noraidīja deputātu priekšlikumu mērīt un analizēt reformas rezultātus. Tas neatbilst labas pārvaldības principam. Noraidīts arī piedāvājums Ministru prezidentam reizi gadā atskaitīties Saeimai, kas noticis pašvaldībās un to teritorijās. Tad būtu ik gadu jāapkopo un jāanalizē, kā attīstās centri un kas notiek nomalēs. Pēc pašreizējā modeļa atskaitīties va-

jadzēs par pašvaldībām kopumā un tikai reizi četros gados. Līdz ar to nebūs datos balsīta šīs reformas vērtējuma pirms nākamajām Saeimas vēlēšanām.

VĒL BEZ PĀRVALDĪBAS

Bez rezultāta beigusies asā diskusija par pārvaldi reģionos, uzskata M. Pūķis. Tika piedāvāts gan tieši vēlēt pašvaldību, gan valsts ieceltu gubernatoru, gan valdības pārstāvju konsultāciju modelis. Konceptuālas skaidrības nav, izņemot vēlmi par pamatu ņemt pašreizējos plānošanas reģionus.

Savukārt novadu mērogā daudzviet būs pat vairāki desmiti pagastu un dažas pilsētas. Nav bijusi diskusija, ko darīs šajās teritorijās, kā tās izveidos un finansēs. Ir atļauts veidot teritoriālā dalījuma vienību apvienības, bet detalizētāk nekā neesot zināms.

NEIZBĒGAMS NOMALES EFEKTS

„Vēl slēpjas detaļās,” tā padomnieks. „Ir daudzi jautājumi, ko vienai atsevišķai pašvaldībai grūti atrisināt, jo valsts neveic savus pienākumus vai pat kavē darbību vietējo iedzīvotāju interesēs. Pirm-

kārt, centru atbalsta programma. Pašlaik tie ir ar ļoti atšķirīgām iespējām. Vairums ir saņēmuši no pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fonda un ieņem pēdējās vietas starp pašreizējām 119 pašvaldībām. Ja patiesi vēlamies jauno novadu attīstību, nepieciešama īpaša atbalsta programma. Otrkārt, nomales efekta samazināšanas programma. Nomales efekts ir neizbēgams, tiešie cietēji būs apmēram 400 000 iedzīvotāju. Pārējie 1 500 000 iedzīvotāji būs netiešie zaudētāji tad, ja reformas rezultātā vēl 200 000 iedzīvotāju emigrēs. Vajadzīga valsts atbalsta programma, garantējot finanšu plūsmu uz tām teritorijām, kuras nav jauno pašvaldību centrā.

Treškārt, informācijas trūkums. To viegli apkopot centralizēti, bet grūti vākt un analizēt katrā pašvaldībā pašu spēkiem. Par reformas nepabeigtību liecina arī neskaidrība par pārējām reformām – izglītībā, veselības aprūpē un ceļu infrastruktūras nodrošinājumā. Kartējo reizi reforma notiek vienlaikus ar pasaules ekonomisko krīzi, tā kavēs pašvaldības pilnvērtīgu iesaistīšanos Covid-19 pandēmijas izraisīto seku novēršanā.”

Attālināto mācību pieredze

Par skolēnu mācībām turpmāk, kā arī par aktuālo izglītībā un kultūrā Latvijas pašvaldību savienības (LPS) videokonferencē runāja savienības padomniece Ināra Dundure, ņemot vērā pandēmijas laikā veikto pētījumu un aptauju rezultātus.

SĀKUMĀ UZ BĒRNU DĀRZU NEGĀJA

Izglītības iestādes iztaujātas par valsts budžeta dotācijas izlietojumu brīvpusdienām, interneta pieslēguma kvalitāti, nodrošinājumu ar IT ierīcēm, digitālās platformas pieejamību labākai savstarpējai integrācijai un labās prakses apmaiņai, kā arī pirmsskolas izglītības iestāžu apmeklējumu.

Pirmajās trīs nedēļās ārkārtējās situācijas laikā bērnu dārzu apmeklēja mazāk par 10% bērnu, aprīļa otrajā pusē skaits pamazām pieauga, maija beigās sasniedzot 45%, bet jūnijā atkal mazliet kritās, jo sākās vasaras atvaļinājumi. Attālinātā mācību procesa novērtējumā piedalījās 8600 skolēni (5.-12. klašu skolēni un 1.-4. kursa audzēkņi profesionālās izglītības iestādēs), 3490 skolotāji un 6700 bērnu dārzu audzēkņi vecāki.

INTERNETS UN DIENAS REŽIMS

30% pedagogu atzinuši, ka digitālās prasmes viņiem ir vājas, 41% – apmierinošas, 29% – ļoti labas.

Vecāku aptaujā vairāk nekā puse (54%) teikuši, ka nav pārliecināti, vai bērns attālinātās mācībās apguvis jaunas prasmes un būtu vērojama izaugsme. Skolēni pie šāda procesa veiksmēm visbiežāk minējuši: daudz palīdzējusi ģimene, varēja ilgāk pagulēt un plānot savu dienas režīmu, izmantot internetu, klausīties mūziku mācoties. Ap 40% svarīgs faktors bijis labs tehnoloģiju nodrošinājums mājās, ērta vide, draugu palīdzība, miers un klusums. Mazāk: labi saplānots mācību darbs, laika ietaupījums, jo nebija jāklausa un jāgaida, kamēr citi atbild. Tāpat nebija jāpavada laiks ceļā uz skolu. Savukārt pie izaicinājumiem minēts skolotāja skaidrojums, kā arī paša motivācijas trūkums, satraukums par to, vai vienatnē spēš laikus izpildīt uzdoto, un tas, ka papildus mācībām jāpilda citi pienākumi. Skolotāji atbildējuši, ka individuālās konsultācijas visbiežāk sniegtas e-pastā vai e-klasē, kā arī ar telefona zvanu, īsziņām vai *WhatsApp*,

mazāk – izmantojot *Zoom* vai *videozvanu*.

JĀPĀRDALA EIROPAS NAUDA

Ņemot vērā attālinātā mācību procesa organizācijas pieredzi skolās, jāplāno ES struktūrfondu un valsts finansējuma ieguldījumi vispārējā izglītībā, norāda I. Dundure. Mērķi: kvalitatīva interneta pieslēguma, tai skaitā elektroniskās sakaru infrastruktūras, pieejamība laukos (tā sauktie pēdējās jūdzes pieslēgumi), vienotas platformas izstrāde izglītības iestāžu vajadzībām un IT ierīču iegāde. Tāpat svarīgi plānot finansējumu pedagogu digitālo kompetenču pilnveidei, digitālo mācību līdzekļu veidošanai, tehnoloģiju lietošanai, attālinātās mācīšanas procesa vadīšanai, kā arī metodisku materiālu kopumu, rokasgrāmatu un instrumentu sagatavošanai.

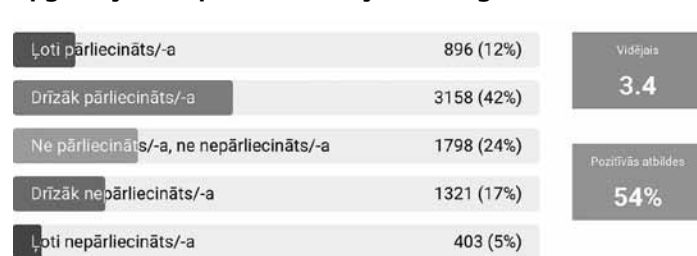
PAR MINIMĀLO SKAITU

Covid-19 krīzes seku mazināšanai jāpārvērtē iespējas novirzīt arī Eiropas Sociālā fonda finansējumu izglītībā. Lai nodrošinātu kvalitatīvu vispārējo izglītību, jāpanāk pedagogu zemākās algas likmes paaugstināšana no 750 eiro līdz 790 eiro ar 1. septembri. Jā-

pārskata minimāli pieļaujamo skolēnu skaita un kvalitātes kritēriji, nosakot to 10.-12. klasē pēc vienlīdzības principa dažādās

administratīvajās teritorijās. Lai pilnveidotu pedagogu darba samaksas modeli, jāveido starptautiskā darba grupa.

Cik pārliecināts esat, ka attālinātās mācībās bērns apguvis jaunas prasmes, vērojama izaugsme?

Kā visbiežāk notika skolēna individuālās konsultācijas?

PASAULĒ

Kas tā par vietu?

Izmantojot divus attēlus un nelielu informāciju par kādu pasaules vietu vai objektu, mēģini atpazīt, kā to sauc!

184. kārts

Īpatnējas formas skatu tornis, kura kopējais augstums ir 32 metri. Tornis celts no metāla, tam ir koka elementi. Lejā amfiteātra formā ierīkotas sēdvietas, tur tiek rīkoti koncerti. Teritorijas reljefs arī esot visai neparasts. Šī vieta slavēna ar karsta kriteņu ezeru sistēmu. Kad notiek zemes ieguvumi, rodas tā saucamās piltuves. Piepildoties ar ūdeni, tās kļūst par ezeriem.

Atbildi gaidām līdz **9. jūlija 11.00**, to sūtīt konkursam *Pasaules pazinējs, Kurzemniekam* 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv vai iemest redakcijas durvju pastkastē.

183. kārtas atbilde: Svētāis Vincenta zemesrags, Portugāle. **Pareizi atbildējuši:** Vineta Kondraņicka, Inese Midrjāne, Daina Gerente, Velta Višņevska, Gunta Grudmane, Ausma Kreidere, Rasma Stepe, Ingars Neimanis, Vilnis Bēniņš, Ojārs Silkans, Aija Usne.

Konkursu atbalsta veikals *Cikāde*.

Dāvanu kartes par pirmo pusgadu redakcijā aicināti saņemt Daina Gerente un Ingars Neimanis.

JAUNS FOTOKONKURSS

ATRODI LIEKO!

Atrodi šajā fotogrāfijā lieko elementu!

Attēlā Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīca.

Konkursu atbalsta

Atbildes līdz **9. jūlija 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv, vai fotoattēlu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē.

Dabas konkurss noslēdzas

25. kārtas atbilde: taurenis.

Pareizi atbildējuši: Ausma Kreidere, Daina Gerente, Gunta Grudmane, Rasma Stepe, Ojārs Silkans, Aija Usne, Aija Usne.

Dāvanu karti no veikala *Pindzele* saņem **Ausma Kreidere** un **Indra Grandava**.

Konkursu atbalsta veikals *Pindzele*.

VĒSTURE

Kurzemnieks sadarbībā ar Kuldīgas novada muzeju piedāvā konkursu, kas liek papētīt vēsturi vai vienkārši atcerēties dažādus notikumus Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadā.

27. jautājums

Kas šī bija par ražotni?

Atbildi un, ja ir, arī atmiņu stāstu par attēlā redzamo līdz **9. jūlija 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv.

26. jautājuma atbilde: zvanu tornis Pētera ielā, Kuldīgā.

Pareizi atbildējuši: Velta Višņevska, Daina Gerente, Ausma Kreidere, Gunta Grudmane, Ingars Neimanis, Ojārs Silkans.

Kuldīgas novada muzeja sarūpētas balvas šoreiz saņem **Gunta Grundmane, Ingars Neimanis** un **Velta Višņevska**.

MINI MĪKLU!

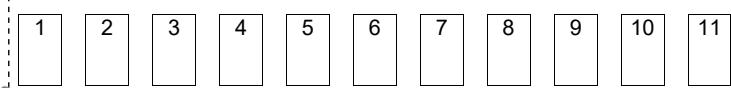
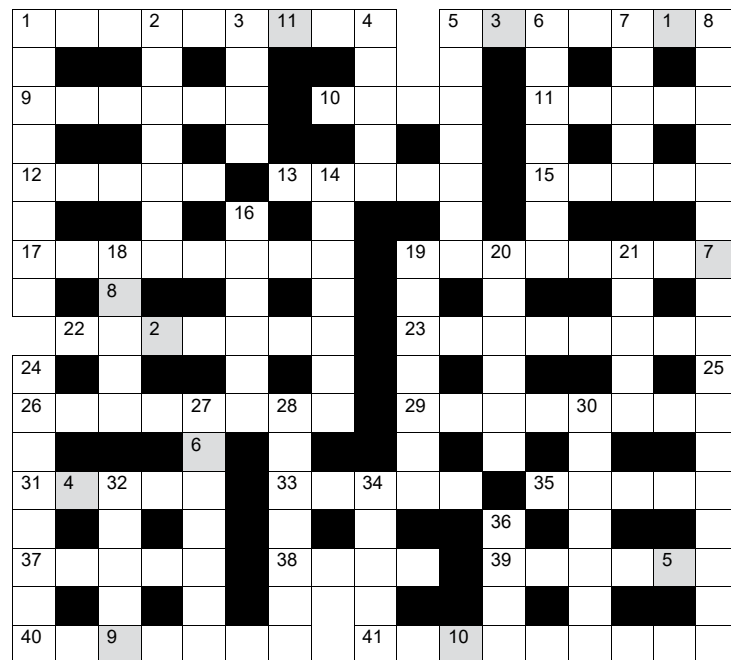
Kas tas ir?

Mazs, mazs podiņš, garda, garda barība.

Atbildes līdz **9. jūlija 11.00** sūtīt e-pastā: konkursi@kurzemnieks.lv, vai sūtiet uz redakciju 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē.

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi **Daina Skribane**.

Risinājumu gaidām līdz **9. jūlijam**.

Horizontāli 1.Pilsēta Vidzemē, kurā ir pastaigu taka *Kungu ceļiņi*. 5.Burtnieku ezera lielākā sala. 9.Veltnis. 10.Norvēģijas galvaspilsēta. 11.Antonīms vārdam *trekns*. 12.Pilsēta Čiles ziemeļos. 13.R.Blaumaņa memoriālais muzejs. 15.Amerikāņu rakstnieka Dž.Londona (1876–1916) romāns *Mārtins ...* 17.V.Artmanes loma Rīgas kinostudijas mākslas filmā *Purva bridējs*. 19.Dzīvo uz citu darba rēķina (pārn.). 22.Vācu rakstnieka Ē.M.Remarka (1898–1970) romāns *... frontē bez pārmaiņām*. 23.Pēc krāsas atšķirīgi laukumi, svītras starp citiem atšķirīgās krāsas laukumiem, svītrām. 26.Postišāna, demolēšana (dsk.). 29.Panākt, ka (kas) trīc, sasvārstās. 31.Padrēbe. 33.Upe Latvijā, kuras krastos atrodas Skrunda. 35.Gaujas pieteka. 37.Olīvkoka auglis. 38.Ēdiens no rūgušpienā iejauktu sautētu un apgrauzdētu rudzu, miežu, zirņu un pupu miltu maisījuma. 39.Krāsns daļa, uz kuras sadedzina cieto kurināmo. 40.Daiļš, pievilcīgs. 41.Žurnāls Latvijā.

Vertikāli. 1.Brāļu Kaudzīšu romāns *... laiki*. 2.Nelielas, slaidas siļķveidīgo kārtas zivis gaišā krāsā. 3.Rēķināt. 4.Saullēkts. 5.Ar mīlestību saistīts jūtu un izturēšanās veidu kopums. 6.Pilsēta Kurzemē, kurai cauri tek Alekšupīte. 7.Grāmata lasītprasmes apgūšanai. 8.Īstenībā pastāvēt, būt. 14.Debespuše.16.Zemes gabali, lauki, kuros audzē lauksaimniecības kultūras. 18.Pilsēta Krievijā, Tjumeņas apgabālā. 19.Pārtraukt, beigt. 20.Latviešu radiožurnālists *... Kalniņš* (1944–2015). 21.Ejot, staigājot rada, izveido (piem., taku). 24.Agronomijas speciālists. 25.Atsaucība, palīdzība. 27.Sena ukraiņu cilmes deļa. 28.Krievu rakstnieks, tulkotājs (1911–1968). 30.Iegansti. 32.Tēls dāņu rakstnieka H.K.Andersena (1805–1875) pasakā *Meža gulbji*. 34.Nepavisam. 36.Asināt.

Pareizā atbilde: LAMBREKENS.

Atbildes

Horizontāli 1.Blūzs. 4.Grīfs. 7.Mamba. 9.Sveķi. 10.Ufici. 11.Talks. 12.Anete. 15.Skifs. 18.Asa. 20.Līgas. 21.Grīva. 22.Oba. 24.Verdi. 27.Pikas. 30.Zvani. 31.Spura. 32.Ķītēt. 33.Rioni. 34.Apaut. 35.Sliet. **Vertikāli** 1.Basma. 2.Ūdele. 3.Smīte. 4.Gauss. 5.Ibisi. 6.Slips. 8.Mūlis. 13.Nulle. 14.Tagad. 16.Krīvi. 17.Flaga. 18.Aso. 19.Aga. 23.Bravo. 24.Vesta. 25.Rauda. 26.Izart. 27.Piķis. 28.Kūtri. 29.Sūtīt.

Pareizi atbildējuši: Daina Gerente, Gunta Vāciete, Vilnis Bēniņš, Velta Višņevska, Bruno Mekšs, Ojārs Silkans, Gunta Grundmane.

Pēc balviņas, ko dāvā salonveikals *Akcentis*, uz redakciju darba laikā (no 9.00 līdz 16.00) aicinām **Bruno Mekšu**.

Atminējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstulju kastītē.

Uzvarētājam dāvana gādāta sadarbībā ar salonveikalu *Akcentis*.

JOKS

Tirgū:

- Černobiļas āboli, nāciet, pērciet!
- Tantiņ, kurš tad jums tos ābolus pirks...
- Daudzi pērk: viens sievai, otrs sievasmātei.

PĀRDOD

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žāļūziju un pretinsektu sietu piedāvājums. Veic mērīšanu un montāžu. Mucenieku ielā 25, tālr. 28448638, Gravas ielā 1, tālr. 28378818.

Dažādus **ŽOGUS** (3D paneļu, sieta, lauksaimnieku u.c.), stabus, vārtus. Piegādā, ierīko. Labas cenas. Pastāvīgiem klientiem atlaides. Tālr. 20030717.

Pārdod skaldītu akmens **BRUĢI**, plāksnes, atskaldnes. Tālr. 29652658.

RUZDUS. Tālr. 29560864.

KVIEŠUS, auzas. Tālr. 26064339.

SIENU, 10 eiro rullis. Tālr. 28379951.

SIA Vēvers pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena 120 eiro. Tālr. 26651831.

Piedāvājam kvalitatīvas bērza **BRIKETES**, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 123,20 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 20514042.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, kravā 3–5 m³. Tālr. 29974786.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 29254530.

Esī musdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā Kurzemnieks iesniedz ērti no sava datora

307.lv

Viss par reklāmu Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

PĒRK

Apses **ŠKINDEĻKLUČUS**. Cena, sākot ar 53 eiro/m³. Tālr. 29463710.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

GAIENES. Braucu pie klienta. Tālr. 26284210.

No 4. jūlija iepērk **GAIENES**. Kuldīgā, Planīcas ielā 7a, tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178; Aizputē, Sakas ielā 9, tālr. 25366612.

Visu veidu **OGAS, SĒNES, ĶIPLOKUS**. Tālr. 29765478.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

SIA **LATEIRA**

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
- veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

DAŽĀDI

Ilzes Jansones 15 jaunākās **GRĀMATAS** var iegādāties Jāņa Rozes grāmatnīcā vai pie autores. Tālr. 29547289.

Ēku siltināšana ar **EKOVAŅI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

IZIRĒ

Remontētu divstāvu **DZĪVOKLI** (bez mēbelēm) Kuldīgas vecpilsētā, otrs stāvs, 54 m², centrālpakure, ūdensvads. Tālr. 29463930.

SVEASKOG

BEZ MAKSAS ATTĪRA NO KRŪMIEM

laukus un citas aizaugušas platības.

PĒRK

zarus, cirsmu atlikumus, šķeldojoamo materiālu.

ĀTRA SAMAKSA.

25 622 293 (Āris)

LĪDZJŪTĪBAS

Šalciet klusi, dzimtie meži,
Mūža dziesma beigusies.
Pāri sirdij aplūsušai
Zeme smilšu sagšu klāj.

/A.Balodis./

Kuldīgas slimnīca izsaka dziļu līdzjūtību Zinovijai Kancānei, tēvu mūžībā pavadot.

Št dzīve – tikai mirklis tss
Starp divām mūžībām,
Bez gala garām, neapjaustām...

/A.Balodis./

Izsakām līdzjūtību Zinovijai Kancānei, no tēta atvadoties.

Kuldīgas slimnīcas veļas mazgātavas kolēģi

Krustu krustām zemes ceļi,
Tavs ceļiņš izstaigāts,
Dod, Dieviņ, dvēselei
Vieglu ceļu viņšaulē.

/T.dz./

Gudenieku pagasta pārvalde izsaka līdzjūtību AIVARA SILIŅA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Un ir tik skumji, ir tik ļoti skumji,
Kad tieši tagad tev bij jāiziet.

/J.Ziemeļnieks./

Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība tuviniekiem, AIVARU SILIŅU mūžības ceļos pavadot.

Balliņu draugi Aļsunģa

Pār lieliem tūrumiem ceļš vijies,
Nu klusā takā solis mieru rod.

/A.Balodis./

Izsakām līdzjūtību AIVARA SILIŅA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Antra, Jānis

Lai tev dzimtās zemes vēji
Klusu miera dziesmu dzied.

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību Mārtiņam Vimbonam, sievu mūžībā pavadot.

Pūpolu mājas iedzīvotāji

VELDRE? VAJAG PAPILDU KOMBAINU?

MUMS IR LIETOTI KOMBAINI, TRAKTORI U.C.

ZVANI - 25495851

PLUDMALES VOLEJBOLS**Spēlē un tiek pie godalgām Aizputē**

Vairākas godalgotas vietas Aizputes novada čempionātā pludmales volejbolā četrās vecuma grupās izcīnījuši arī Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi.

GODALGOTO VIETU IEGUVĒJI

U18 grupā meitenēm (13 komandu) 1. vietā Ance Agate Ķeķe, Vanesa Alseika (Aizpute), 2. vietā Annija Veigelte, Zane Mellepe (Aizpute), 3. vietā Rebeka Rīna, Karīna Berņa-Staša (Kuldīga). Zēniem (11 komandu) 1. vietā Viesturs Bikavs, Markuss Graudelis (Kuldīga), 2. vietā Valters Priezkalns-Vecvagars, Ralfs Liepnieks (Aizpute), 3. vietā Gustavs Gleizups, Toms Bucenieks (Aizpute).

U14 grupā meitenēm (32 komandas) 1. vietā Alise Vaskopa, Nikola Meikšane (Kuldīga), 2. vietā Kristiāna Muižarāja, Anete Rūtenberga (Kuldīga), 3. vietā Betija Dziduha, Samanta Gleizupa (Aizpute).

U12 grupā meitenēm (11 komandu) 1. vietā Marta Pavlovska, Meldra Astiča (Kuldīga), 2. vietā Elza Ķeķe, Elīza Cveigele, Hanna Daubaha (Aizpute), 3. vietā Elīza Leitāne, Alise Bogdane, Jelzaveta Šarakova (Liepāja).

U16 grupā meitenēm (27 komandas) 1. vietā Zane Mellepe, Annija Veigelte (Aizpute), 2. vietā Diāna Sedliņa, Rēzija Bikava (Kuldīga), 3. vietā Elizabete Teterina, Laura Šmīdenberga (Kuldīga). Zēniem (10 komandu) 1. vietā Kārlis Liepiņš, Markuss Graudelis (Kuldīga), 2. vietā Kristers Lazutkins, Adrians Kubiškins (Skrunda), 3. vietā Juris Ullas, Fēlikss Cīrulis (Kuldīga).

Lietus netraucē – cīņa notiek

Brīvdienās sācies Kuldīgas novada atklātais čempionāts pludmales volejbolā, un pirmie laukumā devās pieaugušie un U18 grupas sportisti.

Jaunietēm pirmās bija Luīze Skudra, Diāna Madrevica (Kuldīga/MSG); otrās – Diāna Sedliņa, Rēzija Bikava (Kuldīga), trešās – Rebeka Rīna, Karīna Berņa-Staša (Kuldīga). Savukārt jauniešiem par pirmā posma līderiem kļuva Kristians Fokerots, Klāvs Vilde (Kuldīga/MSG), otro vietu izcīnīja Ralfs Kudrovskis, Francis Ernests Laškovs (Kuldīga), bet trešo – Rūdolfs Brikmanis, Roberts Mežals (Liepāja). Vīriešiem startēja viena komanda: Edgars Ziņģis un Deivids Agriņš (Kuldīga).

Sacensību otrais posms būs 18. jūlijā, bet trešais – 15. augustā.

Kuldīgas novada čempionāta pludmales volejbolā pirmajā posmā jaunietēm tiekas Rebeka Rīna, Karīna Berņa-Staša un Elizabete Teterina, Laura Šmīdenberga.

Intas Jansones teksts un foto

Pirmais posms – pirmā uzvara

Vēlā svētdienas pēcpusdienā Ventspilī *Ergo Open* Latvijas čempionāta pirmajā posmā pludmales volejbolā uzvarējuši Jānis Šmēdiņš un Aleksandrs Samoilovs, savukārt sievietēm – Anastasija Kravčenko un Tīna Graudiņa.

J.Šmēdiņš un A.Samoilovs finālā ar 2:0 apspēlēja lietuviešu duetu Patriku Stankēviču un Audri Knašu. Šosezon Latvijas čempionātā būs četri posmi un fināls. Otrais posms no 17. līdz 19. jūlijam notiks Jūrmalā.

INTERESANTI

Žesti palīdz runāt skalāk

Konektikutas universitātes (ASV) pētnieki norāda, ka žesti palīdz runāt skalāk un citā tonī, jo roku kustināšana iekustina arī krūškurvi, plaušas un kakla muskuļus. No evolūcijas viedokļa nav skaidrs, kāpēc runāšana ar rokām jeb žestikulēšana attīstījusies, piemēram, lai uzsvērtu savu ideju, pievērstu sev uzmanību vai panāktu skaņas efektu. Interesanti, ka pat ar aizvērtām acīm klausītājs var pateikt, vai runātājs izmanto žestus, proti, roku kustības ir dzirdamas pat tad, ja tās nav redzamas. Pētnieki uzskata, ka žestiem nav tikai intelektuāla nozīme, tie nodod signālu arī par runātāja ķermeņa stāvokli un spriegumu, kas saziņā arī ir svarīgs faktors, lai gan nav vārdisks.

SEN

Tagad, kad lopbarības sagādē katra saulaina diena dārga, vairākos kolhozos, kā *Komunārs* (priekšsēdētājs b. Biģis), *Kopdarbība* (priekšsēdētājs b. Sūna), *Boļševiks* (priekšsēdētājs b. Strauts) un vēl dažos citos strādā lēni. Šajās saimniecībās nopļauta tikai trešā daļa no visas sēto zālāju platības.

– Nebaidies, nebaidies, māt, – šis vīrs tik drīz nedomāsies, – saka stārķu tēvs, – gan jau bērņus izperēs!

Kārlim Kļaviņam Kuldīgā uz ielas gadījās sastapt savu novadnieku Imantu Tauriņu.

– Kur tu te gadījies siena laikā! – iesaucās Kārlis.

– Kāda man daļa par kolhoza sieni, lai vai sapūst!

– Vai tad tu vairs laukkopībā nestādā?

– Es tagad esmu rajona rūpniecības kombināta štatos, kolhozā lai

strādā veči!

– Tu jau arī veikli izšmauci no kolhoza, – Imants piemiedza aci.

– Jā, nevar sūdzēties. Atradu patvērumu starpkolhozu celtniecības organizācijas Rendas kaļķu ceplī.

– Bet kā tad tiki vajā no brigadierā septes?

– Piecus mēnešus izvilkos, tad pametu, un viss...

– Vareni, nav ko teikt.

Padomju Kuldīga 1961. g. 1. jūlijā, no rubrikas *Kritikas gaismā*

Pirmo reizi Kuldīgā –
AMATNIEKU TIRGUS
liepziedu laikā!

Tirgus notiks sestdien,
11. jūlijā, no 11.00 līdz 19.00
Liepājas ielā.

LAIPNI LŪGTI!
Kuldīgas komunālie pakalpojumi

LOPBARĪBAS VEIKALA

AGROSTOR

PRODUKTU PIEDĀVĀJUMS:

- TEĻIEM UN LIELLOPIEM;
- CŪKĀM UN SIVĒNIEM;
- AITĀM, KAZĀM UN TRUŠIEM;
- ZIVĪM (grimstoša barība);
- TĪTARIEM, PAIPALĀM, VISTĀM.

GRAUDU IELĀ 3H, KULDĪGĀ.

Darba laiks: P. - Pk. 08:00-17:00,
Se. 09:00-14:00, Sv. Brīvs,
Tālr.: 256 19 921

JŪLIJA ERUDĪTS

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz 9. jūlijā 11.00 sūtiet e-pastā:
konkursi@kurzemnieks.lv!

**Kādas zemeņu šķirnes Basos audzē kuldīdznieku
Valkovsku ģimene?**

Atbilde. Lāpu skrējienā *Gaismas ceļš* 1836 iekūra 87 ugunsurus.

Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Indra Grandava, Gunta Grundmane, Velta Višņevska, Rasma Stepe, Daina Gerente, Ausma Kreidere.

DAILES TEĀTRIS

Dankans Makmillans

ELPA

PIRMIZRĀDE - 2020. GADA 15. JŪLIJĀ
DIVVIENTULĪBA KLĀTIENĒ
REŽISORS DMITRIJS PETRENKO

Informācija pa tālr. 67294444 www.dailesteatris.lv

VIEGLATLĒTIKA

Gūst sacensību pieredzi

Veiksmīgas bijušas vieglatlētikas sacensības Kuldīgas novada sporta skolas U10 un U12 grupas audzēkņiem.

Tās rīkoja Tukuma vieglatlētikas klubs. Audzēkņus turp bija aizveduši treneri Uģis Jocis, Sintija Grišule un Ieva Skurule.

LABĀKIE REZULTĀTI

60 metru skrējienā U12 grupā pirmais Justs Skuruls (9,11), sestā Elza Kuzma (10,43). U10 grupā sestā Dārta Druvaskalna (11,32).

300 metros U12 grupā otrs Oliveris Reboks (52,67). U10 grupā sestā Emīlija Pētersone (1:06,23); sestais Mārtiņš Krauja (1:04,28).

Tāllēkšanā U12 grupā otrā Dārta Šēnhofa (3,26 m); otrs J. Skuruls (3,92 m). U10 grupā sestā E. Pētersone (2,74 m).

Bumbiņas mešanā tālumā U12 grupā pirmā D. Šēnhofa (26,95 m), trešā Elza Kuzma (21,55 m); pirmais O. Reboks (45,22 m). U10 grupā ceturtais M. Krauja (13,53 m).

Uģim Jocim 11. tituls

Latvijas čempionātā 10 000 metru skrējienā Piltenē vīriešiem uzvarējis kuldīdznieks Uģis Jocis (30:03,26).

Viņa rezultāts ir visaugstāk novērtētais pēc Pasaules vieglatlētikas savienības (WA) tabulām – 950 p. Uģim šis ir 11. Latvijas čempiona tituls. Sievietēm par čempioni kļuva Karīna Helmane-Soročenkova (Tukums, 35:45,38).

VOLEJBOLS

Noslēdz profesionāļa līgumu

Kuldīdznieks Jānis Jansons volejbolista karjeru turpinās Kīprā, Nikozijas klubā Apoel. Jaunajam sportistam šī būs pirmā pieredze ārzemju klubā.

Sarunā ar *Kurzemnieku* Jānis vispirms saka lielu paldies Kuldīgas novada sporta skolas treneriem Ievai Nečiporukai, Jānim Jerumanim, Zigmundam Milzarājam un arī Murjāņu sporta ģimnāzijas trenerim Laurim Iecelniekam, jo viņi šajā spēlē iemācījuši pirmās prasmes.

Volejbolists Atvars Ozoliņš ieteicis savu aģentu, kurš Jānim atradis klubu Kīprā. Bijis arī piedāvājums palikt Latvijā. „Sākumā svārstījies: pieņemt ārzemju kluba piedāvājumu vai tomēr palikt un spēlēt Limbažu/Rīgas komandā. Izrunājos ar vairākiem cilvēkiem, piemēram, ar volejbolistu Valteru Rammu, kurš Kīprā spēlējis daudzus gadus. Viņš teica, ka organizācija ir labā līmenī. Treneris ir volejbola profesors, pats bijis cēlājs. Beigās nosliecos par labu ārzemēm, jo tā ir iespēja gūt pieredzi un būtu liels solis pretī kaut kam nopietnākam,” stāsta volejbolists.

Uz jauno mītnes vietu kuldīdznieks dosies 10. septembrī, pirmo mēnesi būs treniņnometne, bet sezona sāksies oktobra vidū.

J. Jansons ir uzaicināts uz Latvijas izlases treniņnometni un gatavojas Eiropas čempionāta kvalifikācijas spēlēm. „Ja tikšu izlasē paņemts, tad kvalifikācijas spēles aizvadīšu augusta beigās, septembra sākumā, un tās notiks Kīprā.”

Inta Jansone, Jāņa Jansona arhīva foto

Kuldīdznieks Jānis Jansons jauno klasiskā volejbola sezonu turpinās Kīprā, Nikozijas klubā Apoel.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet
e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv